Δημοκρατία Παντοφή

Κωνσταντινούπολις

ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1929

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

:: Γραφεία : 12, ΑΚΑΔΗΜΟΥ, 12 (Πάροδος οδού Πεσμαζόγλου) :: | ΙΔΡΥΤΑΙ: Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ ΚΑΙ Α. Ι. ΑΙΓΙΔΗΣ | :: ΕΤΟΣ Δ'.η ΑΡΙΘΜΟΣ 173 :: ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: ΔΡ. 1

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΓΑΖΗΣ

"Ο ΓΑΖΗΣ ΜΑΣ ΚΑΜΝΕΙ ΧΙΛΙΟΥΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥΣ,,

Η "ΔΖΟΥΜΧΟΥΡΙΕΤ.. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ "ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ,, ΚΑΙ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΑ ΜΕ ΒΑΝΑΥΣΟΤΗΤΑΣ

Ο ΛΕΟΝΤΙΔΕΥΣ, Ο ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟ.. ΨΩΡΟΣΚΥΛΟ

Πρό τριών έβδομάδων ὑπό τὸν τίτλον «Τὰ τελευταῖα ἀσυστόλια τῆς Ὀθωμ. Ἀδελφότητος εἴχαμεν γράψει ἄρθρον διὰ τοὺ ἀποίου, ὑπενθυμίζοντες εἰς τοὺς ἐν Ἀγγόρᾳ τὸ σάρωμα τὸ ὁποῖον εἶχον ὑποστῆ τῇ 1912 αἱ ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ ἀκτῆσεις ὡς ἐκ τῆς βαλκανικῆς συμμαχίας, ἐπιδεικνύομεν αὐτοῖς νὰ παύσουν τὰς αὐθαιρεσίας των καὶ τὰς ἀκριτους ἐθνικοὺς των διώξεις τὰ Βαλκανικὰ ἔθνη καὶ σήμερον εἰς ἀπορρίψουν εἰς τὴν Ἀσίαν τὰ ἐν Εὐρώπῃ, ἐλέῳ ἀσηφωνίας τῶν Μ. Δυνάμεων, ὑποκειμένα τετελεσμένα ἀσυστόλια τῆς Ὀθωμ. Ἀδελφότητος. Ἐπεπροσθέτως δὲ ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς Τούρκους ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἄρχει καὶ τώρα ὁ κ. Βενιζέλος ὁ απουδαῖος συντελεστὴς τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας τοῦ 1912, ὁ ὁποῖος καὶ τώρα νὰ ἐπανειλήφῃ ὅτι ἐκαμε τότε ἐὰν εἶχε τὴν ἀνάγκην τοῦ διαθέσεις ἐξαιολουθήσουν οἱ Τοῦρκοι ν' ἀπαντοῦν μὲ αὐθησεσίας καὶ ἀδιαλλαξίας.

Τὸ ἄρθρον μας ἐπείνο ἐτάραξε τοὺς κύκλους τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἀγκύρας.

Ἡ «Δημοκρατία» τοῦ Γιουνὴς Ναδῆ, τὸ ἡμεσώτερον ὄργανον τῆς κεμαλικῆς κυβερνήσεως τὸ ἀνεδημοσίευσεν ἐν ἐκτάσει ὑπὸ τὸν τίτλον «Καὶ ἡμεῖς κόροι ἔχομεν τὸν Ταζῆν μας» καὶ τὸ συνώδευσε μὲ τὰ ἑξῆς ἀφρίζοντα ἀπὸ ἀγανακτησιν καὶ λεοντοφωνικὸς σχόλια :

«Βλέπει λοιπὸν ἑκαστος ἐξ ὑμῶν ὅτι οἱ "Ελληνες δὲν ἐσυνείσθησαν ἀπὸ τὴν αἱματηρὰν ἥτταν, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἀνατολῆς. Μάλιστα διατείνονται ἀπὸ καιρὸν φανερώτερον τοῦ συνήθους, ὅτι ἔχουν βάσεις ἐπὶ τῆς Κων)πόλεως καὶ τῆς Σμύρνης. Ἡ ἀντίδοσις μετεξὺ τῶν γεωργούντων ὑπὸ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» καὶ τῶν ὅσων δὲν ἔπαυσαν νὰ ψάλλη ἀν' ἧς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως ἐξωκλησίων μὲ τὸ ὄνομα Ἁγία Σοφία, εἶναι ἀρκετὰ ἐνδεικτική.

Ὁ "Ελλην πρωθυπουργὸς καθὼς θὰ ἐνθυμεῖσθε, εἶπε : «Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία βλέψις ἐδαφικὴ, δυναμένη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν συννενόησιν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος.

"Ολοι γνωρίζουν ὅτι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες γράφουν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κ. Βενιζέλου.

«Εἶμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν εἰς τὸν κόσμον νέον θεσμὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ἐξαρτήσουν τοῦτο ὀφθαλμούς τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι στρέφονται πρὸς τὴν Κων)πολιν καὶ τὴν Σμύρνην.

«Οἱ "Ελληνες γνωρίζουν τοῦτο καλλιτερον ἀπὸ ἡμᾶς.»

Ἡ «Δημοκρατία» ἀναδημοσιεύουσα ἐπτὰ καὶ τὴν κατωλεξθεῖσα τοῦ ἄρθρου μας, δι' ἧς ἐπενθυμίζαμεν ὅτι τῷ 1912 ἐπὶ τοῦ 5 μόνον ἑβδομάδων ἐσφυρήσαν οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὸ Νόβι Παζάρ καὶ τῆς Σοῦδας μέχρι τῆς Τσατάλτζας, ἐπέτειαν μὲ περισσοτέρους λόγους :

«Πρὸς τὴν «Κωνσταντινούπολιν καὶ τοὺς σκεπτομένους "Ελληνας λέγομεν :

«Κύριοι ! Κάμετε ἕνα μέγα καὶ τραγικὸν λάθος σύροντες τὴν Δημοκρατορίαν Τουρκίαν μὲ τὴν παλαιὰν Αὐτοκρατορίαν τῶν Σουλτάνων, τὴν Αὐτοκρατορίαν ἐκείνην τὴν διευθυνομένην ἀπὸ τρογυρλὸν σουλτάνον καὶ ἀνοήτων βεζυρῶν καὶ ἤτις οὐσιαστικῶς κατὰ τὸ 1912 μᾶς ἔδωκε τὰ Βαλκάνια. Ἡ Τουρκία τότε ἐξ αἰτίας ἐπιθέτων ὑπὸ παλῶν ἐχθρῶν τῆς ταύτοχρόνος. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ αὐτοκρατορία ἐκείνη εὑρίσκετο εἰς πόλεμον μὲ τὴν Ἰταλίαν, τέσσαρες ἐξωτερικοὶ ἐχθροὶ ἐποστηρίζομεν ὑπὸ τὸν ἐπαναστατικὸν ὄνομα Ἐπιτροπὴ "Ενωσις καὶ αὐτῆς ἐποδοσθητικὸν ἐσωτερικὸν ἀπὸ τοὺς Ἀλβανούς, "Ελληνας, Βουλγάρους καὶ Σέρβους τῆς Μακεδονίας.

»Τὸ χειρότερον δὲ ἐξ ὅλων εἶνε ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Τούρκος ἤρίζεν μεταξὺ των καὶ τὸ ἀλληλορίγνειν τῶν κομμάτων παρέσχε γόνιμα ἐδάφη εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

»Τώρα ἀφορᾷ τὴν σημερινὴν Δημοκρατικὴν Τουρκίαν, αὐτὴ ἀπὸ τὰς ἡμέρας τῆς γεννήσεώς της παρέχει ὑπόγειον τῆς ἱστορίας καὶ ἀδιόνητον δυνάμεως τῆς, καὶ πρώτιστα πάντων εἰς τοὺς "Ελληνας, οἵτινες ἔδον καλῶς εἰς τὸ Τορλοῦ Μουσλὰρ τὸν τουρκικὸν λέοντα.

»Πᾶς λοιπὸν οἱ κόροι τοῦτοι, οἱ ὁποῖοι ἐμάλωσαν σήμερον πρὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, λησμονοῦν ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ κυριώτερος παράγων τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς ὁρίας εἰς πόλεμον ἐν Ἀνατολῇ τοῦς στρατιώτης ;

»Τὸ τουρκικὸν ἔθνος εἶνε εἰς θέσιν νὰ μετρηθῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὄχι μὲ ἕνα οὐδέποτε Μουσταφαχεμάλ, ἀλλὰ με πεντακόσιους τοιούτους μεταξὺ τῶν συντρμμάτων τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Γνωρίζουν δὲ πολὺ καλὰ οἱ ἐν Ἀγκύρᾳ ὅτι ἂν δὲν ἔχασαν τὴν Κωνσταντινούπολιν δὲν τὴν ἔχασαν διότι τῷ 1919, ὅτε συνεχιζετο ἡ τύχη της, ἠτο ἀκόμη ἕδρα τοῦ Χαλιφάτου καὶ τοῦ Σουλτανάτου· ὡς τοιαύτην δὲ τὴν προεφύλαξαν οἱ Σύμμαχοι καὶ τῷ 1922 ἀπὸ τὴν θεβαίαν κατάληψιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Σήμερον ὅμως ἡ Κωνσταντινούπολις οὔτε ἕδρα Σουλτάνου εἶναι, οὔτε ἕδρα Χαλιφάτου, ἀλλ' ὁδὸς προπύλαια πάντοῦ εἰς Ἀσίαν ἐπιστρέψαντος τουρκικοῦ κρατιδίου τοῦ σατραπείσου Μουσταφὰ Κεμὰλ.

Ἀλλ' ἀν ἀπὸ τουρκικῆς ἐθνικῆς ἀπόψεως εἶναι ἡ ἐγκαταλειμμένη εἰς τὴν τύχην της τόσος πρωτεύουσα τῆς αἰῶνοφόρου Ὀθωμανικῆς θέση σπάνει νὰ ἐπαπτῇ τοσοῦτόσον σημείον ὁλοκλήρου τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου καὶ ἀπουδιοπότεκνη

Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

ΤΙ ΕΣΤΟΙΧΙΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΙ ΤΟΥΣ ΕΣΤΟΙΧΙΣΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΜΙΑ ΗΘΙΚΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιμελήθη τῆς ἐκπατρίσεως πρὸς αὐτὸν ἐπισκέψεως ὁυὸς μεγάλου προσγενοῦ σωματείου τῶν Ἀγροβιὰ νὰ ἐπαναλάβῃ μὲ παρατηρέαν ἐπιγνωμοσύνην καὶ τὴν γνωστὴν εὐλογίαν τοῦ τὰς ἀνυπολήψεις αὐτοῦ παρὰ τῶν προσφύγων ἀποκλεισμὸν καὶ τῆς σχετικῆς ἀπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐνεργείας ἐναντι τῶν ἀνταλλαξίμων Ἑλλήνων, τὰς ἐκτεθείσας ἤδη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν συζήτησιν τὴν γενομένην πρὸ μηνῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μειώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν ὁμολογιῶν. Μὲς ἐπὶ τούτου καὶ ὁδηγίας καὶ ἀοδείκνυεν ἡ ἀπὸ τοῦ προκειμένου ἀντιλήψεις μας. Ἡ ἀπανωλήψις τῆς σχετικῆς γνώμης τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μᾶς ἀναγκαζει νὰ ἐπανελθωμεν. Γνωρίζωμεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θὰ μεταπεισθῇ τοσον εὐκόλως. Ἡ σωλιτικὴ ἀντίληψις τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἀγγόρα ; Ἀπὸ τὸν καιρὸν βέβαια τοῦ Βαγιαζὴτ καὶ τοῦ Τοιουθ-λιγὴρ, ἀσιάτου καὶ τοῦτου γρηγόρος. Πρότερον καὶ μέχρι τοῦ 1922 ὁ Τοῦρκος ἐμάχετο νικηφόρος παντοῦ ἀλλοῦ ἢ ἐν τῇ ἀσιατικῇ κοιτίδι του ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἐν Ἀγγόρᾳ ἐν Λίγνιτ καὶ Ἀφιοὴ, ἐν Κρήτῃ καὶ Ἠλεφία ἀκμὴν δὲ καὶ μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἰζόν-τζὸ τῆς Βενετίας. Ἐμάχετο δὲ πρὸς τὰς κρατιστέρας τότε δυνάμεις τοῦ κόσμου.

Τί ἀπὸν περιέλθει εἰς κατάπτωσιν ὥστε τῷ 1922 νὰ διεξάγῃ ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα ὑπάρξεως πρὸς τὸ μικρότερον τῶν περὶξ αὐτοῦ κρατῶν, πρὸς ἓν ἐκ τῶν ἀνελευθέρων ὑποτελῶν του καὶ δὴ ἐν αὐτῇ τῇ κοιτίδι του ;

Τὸ ἐπιλύσιτατα κατάτσιων, τὴν μοιραίαν κατάτσιων τὴν ὁποίαν δρίστανται ἀτομά τε καὶ κράτη ὡς ἐπερασμένον ἔχοντα ἀμφότερα τὸν βίον.

Καὶ τὴν κατάτσιων αὐτὴν τὴν ἐπετάχυνεν ἀσφαλῶς ἡ ἐμφάνισις ἐπὶ σκηνῆς τῶν Νεοτούρκων.

Μέχρι τότε οἱ ετουρκοβλοὶ Σουλτάνοι ἀκόμη καὶ ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ κατώρθωναν νὰ συγκρατοῦν ἀποδεκτότε τὴν πράγματι ἀχανῆ Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίαν. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς τέχνης τῆς ἀνδλοσὺν νὰ 100-ἀδρίνων ἀδιόγειων καὶ ἀδιάτρωτων οἱ ἀθρύγειοι Ταλαϊπῆρες, οἱ Ἐθνάρχαι Τζιθήτρες καὶ οἱ ετσαγγίνηδες οὓ Λουτρὰ Ἐμιδέρηδες, εἶδομεν τὴν ἐγγὺς κατερρέουσαν εἰς ἔρειπια καὶ καὶ ἐνὸς τῶν 10 ἐτῶν καὶ μόνον περιορισζίνεις ἐν ὁ δύναται μᾶλις τῆς προτέρας αὐτῆς ἐπάσεις.

Ρεκὸρ φαγδαίας καταρρεύσεως, ὅμοιον τοῦ ὁποίου κανὲν ἄλλο κράτος ἐς κομμὰν ἐν τῇ ἱστορίᾳ περίοδον δὲν ἐσημείωσε!

Ὁ δὲ Μουσταφὰ Κεμὰλ ;

Ἂς μὴ ταιγώνεται δι' αὐτὸν οἱ περισσζήμενοι Τοῦρκοι, διότι δὲν εἶναι γίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας τυχάρπαστος σακαρίας —τὸ σαῖῖος τῆς ἀπηρανείας των Ἀγγλογαλλων, ἡ ἀντανάκλασις τῆς ἐπικρατησάσης τὸν Ἐδρίαιον ἐν Ρωσσίᾳ.

Διότι ἐὰν δὲν ἐπήχοτο ἡ κατάρρευσις τῆς χριστιανικῆς Ρωσσίας, ἀλλὰ πορείρες νὰ αὐτὴ ἀποία ἦτο ὅτε ἤρχισεν ὁ ἀσγιὸ ἀμος πόλεως, ἡ Τουρκία οὐδὲ ὡς γεωγραφικὴ ἔννοια θὰ ἐφίστατο σήμερον, ὁ μετρηθῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὄχι μὲ ἕνα ἀνδρα μὲ πεντακόσιους τοιούτους συντρμμάτων τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης ἡμεῖς τε καὶ ὅλα τὰ βαλκανικὰ, καθὼς καὶ πάντα τὰ ἀπολειπόμενα κράτη τοῦ κόσμου θὰ ἠμποδίσωμεν ἀπὸ ἀπόψεως ἐνημερώσεων καὶ ὄχι ὡς σήμερον σιμβάνει ἀντικειμένων τῶν τουρκικῶν αὐθησεσιῶν, τῶν τουρκικῶν περιορισμῶν, τῶν διατριγῶν, τῶν διώξεων καὶ τῶν προγραφῶν.

Ἡ Κωνσταντινούπολις σύθεσαι ἐγένετο τουρκική, ἀνάμη καὶ κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ τουρκισμοῦ. Δὲν ἠμπορεῖ λοιπὸν νὰ ἀποβῇ ἕνα τῶν ἐπὶ τοῦ ἰστιέλεϊ βενιζελισμοῦ καὶ ἀντιβενιζελισμοῦ τοῦ, ἐπειδὴ ἀπλῶς δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι τουρκική. Ἂς ἐπιμένουν ἐπὶ τοῦ ἰστιέλεϊ βενιζελισμοῦ καὶ ἀντιβενιζελισμοῦ τοῦ οἱ Ἕλληνες εἶχαμεν τὸ ἄθροος τὴν τόλμην, τὸ θράσος, ἂς εἴπωμεν, νὰ τὸν καταδιώξωμεν μέχρις ὠριαίνου σιμείου. Ὁ ἄλλος ἠτο ἴσως ἀπόλεμος τῶν ἀσθενῶν μας δυνάμεων ἢ μᾶλλον ὁ φεύγων ἐπὶ στρατιῶν ἀπὸ ἕνα ἐπικαιρικὸν ἀπὸ τὸν Ἐδουάτος τῆς Ρωσσίας.

Ὁπωσδήποτε ὅ,τι δὲν ἐπετεύχθη τῷ 1922 εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Σαγγαρίου δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς ἄλλην περίστασιν προσφορωτέραν.

Ἡ Κωνσταντινούπολις δὲ ἐπιτευχθῇ.

Ὅσῳ δὲ διὰ τὸν λεοντιδέα τῆς Ἀγκύρας τὸν ἀνδρωδέστερα δίδει τὸν 1929 καὶ κατεστάντα σήμερον λέοντα τρισμὸν καὶ φοβερὸν, ἂς μὴ ἐπιτραπῇ νὰ μὴ διάπασιν ἀντὶ αὐτοῦ παρὰ μίαν λεοντὴν ὁ κεμαλικὸν κάτοικον τῶν ἐστίαγρια διὰ τὸ πόση καὶ φανῇ τὸ ὑποσυστάτημον κάτοικον φωρόκαλλο.

* * *

Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος ἐνεφάνισε καὶ δύο νέας ἀπόψεις ἀπὸ τοῦ ζητήματος: Ἤν ἀπόψις τοῦ ἐγκαταστάσεως τῶν σωβέτσεις καὶ ἡ ἀπόψις τῆς ἀνελληρώσεως τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ εἶπεν, ἐν στιγμῇ ὑπερβολικῆς καὶ μὴ ἐπιτρεπομένης ἴσως εἰς πολιτικὸν ἀμηχανίας — ἂν δὲν γνωρίζεται ἂν δὲν θὰ μετανοήσῃ ἐκ γενομένων λόγων— ὅτι μὲ πτῶχαν τὴν σύμβασιν ἐν Λωζάννῃ δὲν εἶχε νὰν τὴν παυσώσῃ ὅτι θὰ ἐπεγγαστοποίνει οἱ δοτάξεις τοῦ.

Ἀλλὰ τὸ εἶπεν ἐφαρμαίως, ἂν ἠθέλει νὰ δώσῃ, ΑΠΟΛΙΡΕΤΟΣ, ὁ κ. Βενιζέλος εἶς τὸ διακοινώμενον ἀνακοινωθέν.

Καὶ θὰ ηὐδυνατο ἀπλούστατα ἀντὶ νὰ μᾶς λάβῃ ὅτι δὲν δικαιούνται οἱ πρόσφυγες εἰς πλήρη ἐκπλήρωσιν, νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι δὲν ἐπιτρέπουν ὁύτε αἱ προσδοκίαι ἀπὸ τὸ κράτος ἡ ἐπιπλήρωσις τῆς ὑποχρεώσεως του. Διότι τοῦτο, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, καθ' ἣν εἶδεν τὴν ὑποχρέωσιν του ὑπὸ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης, δὲν εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπιτελέσῃ ἐνεκλίς διαπροστικόν...

Τὴ ἐλλη ἀπούσῃ τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε ἡ ἀφορῶσα τὸν δυνατὸν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων ὑπὸ τὰς ἐν μερικὲς οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς Ἑλλάδος ἐπιβαρύνσεις ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μὲς τοὺς τυχὸν ἀπολειπόμενους ὁύτοι σὐμβήτρατα ὑλικὸν ἢ ἠμικὸν φόρου· ἡ μηπὼς τὸ ἐπὶ ἀκριβοπλούτων τῶν δανείων τῆς Ἑλλάδος ὅσον συναφθέντων ὁπὸ κατασθλῆς κρίσεως τῆς δραχμῆς καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἀγορῶν κατὰ τὴν ἰδίαν ἀκριβῆ ἀναλογίαν, καθ' ἣν τοὺς ἔφερνε τὸ τακεργκιαλιστικὸν των μεταπολεμικὸν δανείον, προσφύγων τε καὶ μή;

Βεβαίως ἐκθέσει δὲι ὁ κ. Βενιζέλος ἔδν θὰ παρίξῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως του ταύτης. Ἔξωκλ ἀφορμὴν δι' ὧν εἶπε νὰ ἐπαναληφθῇ ὁ μῦθος ὅτι οἱ πρόσφυγες εἶναι ἀπολύστατοι μὲ ὅλλλα του προσφυγικὰ. Ὀφείλει στοχεύειδας νὰ προσθέσῃ ὅτι οἱ πρόσφυγες ἐν τῇ ἀπολύτῳ πλειονότητι ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπὸ ἀρκετὰ πλουσιοτάτρρους ἄλλα τινὰ κονδύλια τοῦ, διὰ ν' ἀχαλοδώσῃ τὴν καθόρισς λογιστικὴν δίκη τοῦ ζητήματος καὶ διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ὅτι τὴν τεραστίαν ηθικὴν ἔνεσιν σὲτὸν ἐν σημαντικώτατην παραγωγικὴν ἐνέργειαν, τὴν ὁποίαν ἐπεσώρευσαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα, χωρὶς ἀνὰ τὰς φρίσων καὶς τόσο στὴ μοναδικὴν ἐκκλησίαν ἐν Ἑλλάδι ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ τρόπῳ τῆς ὀρθρινῆς, ἡ ὁποία, ἂν δὲν μετεβλήθη εἰς ρουβλιόν, τὸ ὀφείλει εἰς τὴν κολοσσιαίαν ποσότητα τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, τὸ ὁποῖον οἱ μορφῶν ὁπολειμμάτων τῶν περιουσίας των, τὸν παρακολούθησεν εἰς τὴν ἀτυχῆ αὐτὴν ἑλληνικὴν Ἑῶαν.

Εἶναι αὐτά, κ. Βενιζέλε, ἡ ὠμὴ ἀλήθεια; Ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. ΛΑΜΠΡΑ ἰατροῦ

ΠΟΣΟΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΝ

ΜΙΑ ΔΙΑΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

«Οἱ Κιζιλμπάσηδες δὲν εἶναι Τοῦρκοι τρωγμοὶ χαμένοι κράχες, πίνουν οὖζο, σὲ ἀγαποῦν καὶ σὲ σκοτώνουν ἀπὸ τὴν ἀγάπη τους· Ἕλληνας, ἐνῷ τράφουσι ἐαυτοὺς ἀπόστροφην πρὸς τοὺς Τούρκους. Οἱ Τοῦρκοι περιφρονοῦσιν αὐτοὺς καὶ δὲν τρώγουσι τροφὴν παρασκευασθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν. Ἐλεύθεροι ὅτι ὑπάρχει τι τὸ συνδέον αὐτοὺς πρὸς τοὺς Τούρκους. Οἱ Τοῦρκοι ἐπιστρέφουν τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἀλόγων τῶν Κιζιλμπάσηδων καλιεῖται Δεδέ. Ὁ Δεδὲ εἶλογεῖ ἄρτον καὶ οἶνον κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας αὐτῶν καὶ διανέμει εἰς τοὺς ἐπιλησταζόντας ὀστᾶ ἀνθρώπινα τινὰ μετὰ μαγικῆς προσοχῆς. Ἐπίσης ἐπιτελοῦσι τινὰ μετὰ μαγικῆς ἀκριβείας ἀναλογίαν, καθ' ἣν τοὺς ἔφερνε τὸ τακεργκιαλιστικὸν των μεταπολεμικὸν δανείον, προσφύγων τε καὶ μή;

Βεβαίως ἐκθέσει δὲι ὁ κ. Βενιζέλος ἔδν θὰ παρίξῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως του ταύτης. Ἔξωκλ ἀφορμὴν δι' ὧν εἶπε νὰ ἐπαναληφθῇ ὁ μῦθος ὅτι οἱ πρόσφυγες εἶναι ἀπολύστατοι μὲ ὅλλλα του προσφυγικὰ. Ὀφείλει στοχεύειδας νὰ προσθέσῃ ὅτι οἱ πρόσφυγες ἐν τῇ ἀπολύτῳ πλειονότητι ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπὸ ἀρκετὰ πλουσιοτάτρρους ἄλλα τινὰ κονδύλια τοῦ, διὰ ν' ἀχαλοδώσῃ τὴν καθόρισς λογιστικὴν δίκη τοῦ ζητήματος καὶ διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ὅτι τὴν τεραστίαν ηθικὴν ἔνεσιν σὲτὸν ἐν σημαντικώτατην παραγωγικὴν ἐνέργειαν, τὴν ὁποίαν ἐπεσώρευσαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα, χωρὶς ἀνὰ τὰς φρίσων καὶς τόσο στὴ μοναδικὴν ἐκκλησίαν ἐν Ἑλλάδι ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ τρόπῳ τῆς ὀρθρινῆς, ἡ ὁποία, ἂν δὲν μετεβλήθη εἰς ρουβλιόν, τὸ ὀφείλει εἰς τὴν κολοσσιαίαν ποσότητα τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, τὸ ὁποῖον οἱ μορφῶν ὁπολειμμάτων τῶν περιουσίας των, τὸν παρακολούθησεν εἰς τὴν ἀτυχῆ αὐτὴν ἑλληνικὴν πατρίδα.

Εἶναι αὐτά, κ. Βενιζέλε, ἡ ὠμὴ ἀλήθεια; Ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. ΛΑΜΠΡΑ ἰατροῦ

ΠΟΣΟΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΝ

ΜΙΑ ΔΙΑΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

«Οἱ Κιζιλμπάσηδες δὲν εἶναι Τοῦρκοι τρωγμοὶ χαμένοι κράχες, πίνουν οὖζο, σὲ ἀγαποῦν καὶ σὲ σκοτώνουν ἀπὸ τὴν ἀγάπη τους· Ἕλληνας, ἐνῷ τράφουσι ἐαυτοὺς ἀπόστροφην πρὸς τοὺς Τούρκους. Οἱ Τοῦρκοι περιφρονοῦσιν αὐτοὺς καὶ δὲν τρώγουσι τροφὴν παρασκευασθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν. Ἐλεύθεροι ὅτι ὑπάρχει τι τὸ συνδέον αὐτοὺς πρὸς τοὺς Τούρκους. Οἱ Τοῦρκοι ἐπιστρέφουν τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἀλόγων τῶν Κιζιλμπάσηδων καλιεῖται Δεδέ. Ὁ Δεδὲ εἶλογεῖ ἄρτον καὶ οἶνον κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας αὐτῶν καὶ διανέμει εἰς τοὺς ἐπιλησταζόντας ὀστᾶ ἀνθρώπινα τινὰ μετὰ μαγικῆς προσοχῆς. Ἐπίσης ἐπιτελοῦσι τινὰ μετὰ μαγικῆς ἀκριβείας ἀναλογίαν, καθ' ἣν τοὺς ἔφερνε τὸ τακεργκιαλιστικὸν των μεταπολεμικὸν δανείον, προσφύγων τε καὶ μή;

Βεβαίως ἐκθέσει δὲι ὁ κ. Βενιζέλος ἔδν θὰ παρίξῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως του ταύτης. Ἔξωκλ ἀφορμὴν δι' ὧν εἶπε νὰ ἐπαναληφθῇ ὁ μῦθος ὅτι οἱ πρόσφυγες εἶναι ἀπολύστατοι μὲ ὅλλλα του προσφυγικὰ. Ὀφείλει στοχεύειδας νὰ προσθέσῃ ὅτι οἱ πρόσφυγες ἐν τῇ ἀπολύτῳ πλειονότητι ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπὸ ἀρκετὰ πλουσιοτάτρρους ἄλλα τινὰ κονδύλια τοῦ, διὰ ν' ἀχαλοδώσῃ τὴν καθόρισς λογιστικὴν δίκη τοῦ ζητήματος καὶ διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ὅτι τὴν τεραστίαν ηθικὴν ἔνεσιν σὲτὸν ἐν σημαντικώτατην παραγωγικὴν ἐνέργειαν, τὴν ὁποίαν ἐπεσώρευσαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα, χωρὶς ἀνὰ τὰς φρίσων καὶς τόσο στὴ μοναδικὴν ἐκκλησίαν ἐν Ἑλλάδι ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ τρόπῳ τῆς ὀρθρινῆς, ἡ ὁποία, ἂν δὲν μετεβλήθη εἰς ρουβλιόν, τὸ ὀφείλει εἰς τὴν κολοσσιαίαν ποσότητα τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, τὸ ὁποῖον οἱ μορφῶν ὁπολειμμάτων τῶν περιουσίας των, τὸν παρακολούθησεν εἰς τὴν ἀτυχῆ αὐτὴν ἑλληνικὴν πατρίδα.

Εἶναι αὐτά, κ. Βενιζέλε, ἡ ὠμὴ ἀλήθεια; Ναὶ ἢ ὄχι;

Η "ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ,,
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΩΝ :: :: ΚΑΙ ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ :: ::

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι δύνανται νὰ σημειώνωσι τὴν διεύθυνσίν των εἰς τὴν ταχυδρ. ἐπιταγήν, δι' ἧς θὰ ἐμβάζωσι τὸ ἀντίτιμον, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸν κόπον ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Ἐσωτερ. Δρ. 75 — Ἐξωτερ. Σελλ. 10
Ἀμερικῆς Δολλ. 5
Πᾶσα ἀλλαγὴ διευθύνσεως δέον νὰ συνοδεύηται μὲ πέντε (5) δραχμάς.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΑΜΗΝΟΙ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ

κατὰ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἐπερχόμενα» γράφει τὰ ἑξῆς:

«Οἱ Κιζιλμπάσηδες δὲν εἶναι Μωαμεθανοί. Μετέβην παρὰ τῷ Χουσεῒν βέη ἐπάρχῳ τῆς διοικήσεως Δερσίμ, καλουμένῳ ὑπὸ τῶν κατοίκων, πάντων Κιζιλμπάσηδων, ἐμφαντικῶς Σὰχ Χουσεΐν, καὶ εἶδον μετ' ἐκπλήξεως ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου αὐτοῦ κτίσμα τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ εἰς ὃ προσέρχονται πρὸς προσκύνησιν πάντες οἱ πέριξ Κιζιλμπάσηδες».

Παραστατικώτερος ὅμως καὶ ἀποδεικτικώτερος εἶναι ὁ Σεμσεδὶν βέης, ὅστις σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως λέγει τάδε:

«Ἡ θρησκεία τῶν Κιζιλμπάσηδων ἐμπνέεται ὑπὸ δογμάτων φιλοσοφικῶν ἑλληνικῶν. Ἀγαπῶσι τοὺς χριστιανοὺς πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς Τούρκους. Δὲν ἀνέχονται νὰ καλῶνται Τοῦρκοι. Θεωροῦσι τὸ Κράτος τῶν Τούρκων μυσαρώτερον καὶ τῶν Ρώσσων».

Καὶ περαιτέρω ὁ Τοῦρκος συγγραφεὺς προστίθησιν:

«Οἱ Κιζιλμπάσηδες πλὴν τοῦ φόρου ὃν καταβάλλουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πληρώνουσι καὶ ἰδιαίτερον φόρον εἰς τὸν θρησκευτικὸν αὐτῶν ἀρχηγόν, τὸν Δεδὲ (τὰ παρ' ἡμῖν ἀρχιερατικὰ δικαιώματα). Ὅταν οἱ Δεδὲ ἐπισκέπτονται τὰ χωρία, φιλοξενοῦνται παρὰ τῶν πλουσιωτέρων πολιτῶν, ἑορταὶ δὲ καὶ πανηγύρεις ἄγονται ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ γεγονότι τῆς ἀφίξεως τοῦ Δεδέ. (Ἀπαραλλάκτως ὅ,τι συμβαίνει παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιερέως). Ὁ Δεδὲ κρατεῖ ράβδον (ἡ ποιμαντορικὴ ράβδος τῶν ἡμετέρων Ἀρχιερέων) ἣν ἀσπάζονται πάντες μετὰ σεβασμοῦ. Πίνουσι δὲ πάντες ποτόν τι παρασκευαζόμενον ὑπὸ τοῦ Δεδὲ ἐξ ἄρτου καὶ οἴνου».

Καὶ συνεχίζων ὁ βέης προστίθησιν:

«Αἱ δοξασίαι τῶν Κιζιλμπάσηδων οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὸν Μουσουλμανισμόν, ὁ δὲ μυστικισμὸς αὐτῶν εἶναι τοιοῦτος, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ μάθῃ τις τὸ εἶδος τῆς πρὸς αὐτοὺς διδασκαλίας τῶν Δεδέδων, διότι εἰς τὰς συναθροίσεις αὐτῶν, τὰς θρησκευτικάς, ἀπαγορεύουσιν αὐστηρῶς τὴν εἴσοδον εἰς πάντα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν».

Εὐτυχῶς ὅμως ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς παρέχει ἡμῖν πολυτιμοτάτας πληροφορίας περὶ τῆς διδασκαλίας ταύτης, τῆς μυστικῆς τῶν Δεδέδων.

«Πρό τινων ἐτῶν, γράφει ὁ Σεμσεδίν, οἱ Μπατινιέ, (Κιζιλμπάσηδες) συνῆλθον εἰς μυστικὴν συνάθροισιν καθ' ἣν Ἀβδουλλάχ τις, γνώστης τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας (σίκ), τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἰατρικῆς, εἶπε πρὸς τοὺς συνελθόντας:

«—Οἱ Μουσουλμάνοι κυριεύσαντες τὴν χώραν ἡμῶν καὶ καταστρέψαντες τὸ Κράτος ἡμῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νικηθῶσιν ὑφ' ἡμῶν διὰ πολέμου. Εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ ἐνσπείρωμεν μεταξὺ αὐτῶν τὸ μῖσος καὶ τὴν διαίρεσιν, ὁδηγοῦντες οὕτω τὸν Μουσουλμανισμὸν εἰς τὴν καταστροφήν· οὕτω μόνον θὰ ἐκδικηθῶμεν καὶ θ' ἀνακτήσωμεν τὴν θρησκείαν ἡμῶν καὶ τὴν πάτριον γῆν».

Ἀλλὰ ποίαν λοιπὸν θρησκείαν, καταπατηθεῖσαν ὑπὸ τῶν Τούρκων, θ' ἀνακτήσωσιν οἱ Κιζιλμπάσηδες; Ποίαν ἄλλην ἢ τὴν Χριστιανικήν;

Καὶ τίνα πατρίδα, κυριευθεῖσαν ὑπὸ τῶν Τούρκων θὰ ἀνακτήσωσι; τίνα ἄλλην ἢ τὴν Μ. Ἀσίαν;

Αἱ μυστικαὶ λοιπὸν διδασκαλίαι τῶν Δεδέδων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Τούρκου συγγραφέως, εἶναι ἐθνικαί, εἶναι χριστιανικαὶ καὶ ἀντιτουρκικαί.

Αἱ μυστικαὶ δ' αὗται συναθροίσεις ἔδωκαν γένεσιν εἰς τὴν διάδοσιν, ὅτι οἱ Κιζιλμπάσηδες εἰς ὡρισμένας ἡμέρας μετά τινας ἐν καιρῷ νυκτὸς ἱεροτελεστίας ἀποσβεννύουσι τὰ φῶτα καὶ προβαίνουσιν εἰς ὄργια ἀκολασίας. Περὶ τῶν ὀργίων τούτων οὐδεὶς ἄχρι τοῦδε οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην παρέσχε ἀπόδειξιν, ἡ δὲ διάδοσις αὕτη ἐξεκολάφθη ἐν τῇ ἀκολασταινούσῃ φαντασίᾳ τῶν Τούρκων. Οὐδεὶς ξένος συγγραφεὺς παρέσχε πίστιν εἰς τὴν τοιαύτην διάδοσιν, ὁ δὲ Ζ. Περρώ, ὁ ἐγγύτατα σπουδάσας τὰ τῶν Κιζιλμπάσηδων, θεωρεῖ τὴν διάδοσιν ταύτην ὡς ἀληθῆ συκοφαντίαν.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΑΝΔ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Δρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης

Εἰδικὸς τῶν παθήσεων Πνευμόνων καὶ Ἀδένων

Δέχεται:
Ἐν Ἀθήναις, Κοδριγκτῶνος 6—Πάρνηθος (Πατησίων στάσις Ἀγγελοπούλου) Ὧραι ἐπισκέψεων 3—6 μ. μ.
Ἐν Πειραιεῖ, ὁδὸς Κολοκοτρώνη 143 Ὧραι ἐπισκέψεων 10—12

Ἐφαρμογὴ τεχνητοῦ πνευμοθώρακος— ὑπεριώδους ἀκτινοθεραπείας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Περικλέους 37

Τὸ δικηγορικὸν γραφεῖον Ἀθ. Γρηγοριάδου ἀναλαμβάνει: τὴν διεκπεραίωσιν πάσης φύσεως προσφυγικῶν ὑποθέσεων ἀνταλλαξίμων καὶ ἑλλήνων ὑπηκόων, ἤτοι ὑποβολὴν περιουσιακῶν δηλώσεων, ἔκδοσιν καὶ ἀποστολὴν ἀντιγράφων ἀποφάσεων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὑπευθύνων δηλώσεων, ἐφέσεις μετὰ παραστάσεως ἐνώπιον δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν, διανομὴν ἀδιανεμήτων περιουσιῶν προερχομένων ἐκ κληρονομίας, καταχώρησιν δικαιούχων εἰς τὸ καταρτιζόμενον συμπληρωματικὸν μητρῷον ὡς καὶ τῶν φύλλων αὐτοῦ κ. τ. λ. πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀνάληψιν οἱασδήποτε πολιτικῆς ἢ διοικητικῆς ὑποθέσεως.

Σημ. Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι διὰ τὰς ἐπαρχίας.

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE
(ΡΟΑΓΙΑΛ ΕΞΕΊΝΤΖ ΑΣΣΟΥΡΑΝΣ)
ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ τῷ 1720
Κεφάλαια καὶ ἀποθεματικὰ Λ. Α. 17.975.351. 18 s, 11 d.

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ
Πυρὸς
Ἐπὶ οἰκοδομῶν, ἐνοικίων, ἐμπορευμάτων, ἐπίπλων, ἐργοστασίων κλπ.
Θαλάσσης
Ἐμπορευμάτων δι' ἀτμοπλοίων, ἱστιοφόρων καὶ σιδηροδρόμων
Ἀτυχημάτων
Αὐτοκινήτων (πάντες οἱ κίνδυνοι), ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, κλοπῆς ἀποθηκῶν, καταστημάτων, γραφείων καὶ οἰκιῶν, προσωπικῶν ἀτυχημάτων, ἐμπιστοσύνης ὑπαλλήλων, θραύσεως κρυστάλλων, συστημένων ἐπιστολῶν.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΥΙΟΙ Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ
Σταδίου 42 — ΑΘΗΝΑΙ—Τηλέφ. Νέον 22

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΨΑΛΤΗ Α. Ε.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ: ΓΕΝΙΚΑΣ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ οἰκιῶν, γραφείων, τραπεζῶν, ξενοδοχείων, νοσοκομείων, σχολείων, κ. λ. π. ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ ὁρίου.
ΔΕΧΕΤΑΙ: ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ παρκέτων καὶ λοιπῶν οἰκοδομικῶν εἰδῶν.
ΕΚΤΕΛΕΙ: ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ξυλουργικὴν ἐργασίαν.

Ἡ Βιομηχανία ΨΑΛΤΗ, συμπληρώσασα ἤδη τὰς ἐγκαταστάσεις της, προικίσασα τὸ ἐργοστάσιόν της μὲ τὰ τελειότερα μηχανικὰ καὶ τεχνικὰ μέσα καὶ διαθέτουσα μεγάλην παρακαταθήκην ξηρᾶς καὶ ἐκλεκτῆς ξυλείας, ἔχει πραγματικὴν παραγωγικότητα χιλίων καὶ πλέον ἐργατῶν ἡμερησίως.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

Ἡ Βιομηχανία ΨΑΛΤΗ, μὴ διατηροῦσα κατάστημα πωλήσεων εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πωλεῖ ἢ ἐκτελεῖ παραγγελίας εἰς τιμὰς ἐργοστασίου. Ἁπλῆ ἐπίσκεψις θὰ ἱκανοποιήσῃ πάντα ἐνδιαφερόμενον.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΣ καὶ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΨΑΛΤΗ Α. Ε.
Λεωφόρος Συγγροῦ, κατόπιν τοῦ φόρου Διοδίων. =ΑΘΗΝΑΙ - τηλ. 13—64

Ζωὴ τη… βδομάδος

ΣΚΕΨΕΙΣ ΘΥΜΟΣΟΦΟΥ
ΤΟ ΤΣΕΠΠΕΛΙΝ

Τώρα ποῦ ἐπέστρεψε τὸ Τσέπελιν … τὴν Γερμανίαν θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ μάθῃ κανεὶς πῶς ἀντελήφθησαν οἱ 25 ἐπιβάται του τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἐκ τοῦ ὕψους τῶν 500 μέτρων. Χάρις εἰς τὸν πελώριον κύκλον ποῦ διέγραφεν ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἰοστεφὲς ἄστυ θὰ εἶδαν ἀρκετὰ καθαρὰ μαζὺ μὲ ὑψηλὰ μέγαρα τῶν δύο πόλεων καὶ τὰ χαμόσπιτα, τὰ ὁποῖα χωρὶς κεραμίδια καὶ χωρὶς στέγες ἐγκατεσπάρησαν εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῶν πόλεων, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ τῆς Πεντέλης καὶ τοῦ Δαφνιοῦ.

Τί νὰ ἐσκέφθησαν ἆρά γε οἱ Γερμανοί, ποῦ ἐθεῶντο ἐξ ὕψους τὰ διάφορα αὐτὰ Γκέτο; Θὰ ὑπέστησαν ἴσως παραίσθησιν. Θὰ ἐνόμισαν ὅτι εὑρίσκονται μᾶλλον ὑπερθεν τῆς Βουδαπέστης. Ἐκτὸς ἂν ἐπληροφορήθησαν ὅτι εἰς τὴν Οὐγγρικὴν πρωτεύουσαν τὸ «Γκέτο» περιελήφθη ἔκτοτε ἐντὸς τῆς κυρίας πόλεως οἱ δὲ Ἑβραῖοι ἔπαυσαν νὰ ζοῦν ὡς Ἀθίγγανοι ὑπὸ σκηνοπηγίαν.

Τί κρίμα ὅμως νὰ μὴ διέλθουν ἐξ Ἀθηνῶν μίαν ἡμέραν ἀργότερα. Θὰ παρίσταντο ἴσως θεαταὶ τῆς μεγάλης μάχης ἥτις διεξήχθη τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον μεταξὺ τῶν ἀστέγων προσφύγων διὰ τοὺς ὁποίους ἀπηλλοτριώθησαν μερικὰ οἰκόπεδα εἰς τὰ Τουρκοβούνια καὶ τῶν οἰκοπεδοφάγων, οἱ ὁποῖοι ἔστησαν κανονικὸν πόλεμον ἐναντίον των καὶ ἐναντίον τοῦ Κράτους.

Ὁπωσδήποτε εἶνε εὐτύχημα ὅτι δὲν παρέστησαν θεαταὶ τοῦ νέου αὐτοῦ ἐμφυλίου πολέμου, τὸν ὁποῖον θὰ ἠδύναντο ἴσως νὰ χαρακτηρίσουν ὡς συνέχειαν τοῦ Πελοποννησιακοῦ, σὰν ἑλληνομαθεῖς δόκτορες ποῦ εἶνε.

Καὶ ἔτσι, τὸ μόνον ποῦ θὰ ἔχουν νὰ ποῦν εἶνε ὅτι αἱ Ἀθῆναι, ἀποτελοῦν συνοικίαν τοῦ Λονδίνου, ἐξ ἴσου ὁμιχλώδη καὶ ἐξ ἴσου πελωρίων διαστάσεων, ἀφοῦ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐκτείνονται μέχρι Γλυφάδας καὶ ἐκεῖθεν μέχρι Πεντέλης καὶ ἐκεῖθεν μέχρι Λαφνιοῦ. Καὶ τράβα κορδέλλα.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Κατόπιν τῆς γενομένης ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως περὶ τοῦ πῶς δέον νὰ κατασκευάζουν οἱ Δωδεκανήσιοι τὰ λάβαρά των, συνῆλθον τὰ προεδρεῖα τούτων καὶ ἀπεφάσισαν: α') Τὰ λάβαρα πρέπει νὰ εἶνε ἐφεξῆς τρίχρωμα—κόκκινο, λευκὸ καὶ πράσινο, β') ἀντὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου θὰ ἐξεικονίζεται καβαλλάρης ὁ Μουσσολίνι, γ') ἀντὶ τοῦ σπαρασσομένου δράκου, ἡ Ἑλλάς.

Τὰ οὕτω κατασκευαζόμενα λάβαρα θὰ καθαγιάζωνται προηγουμένως ἐν Ρώμῃ ἀπὸ τὸν Πάπαν καὶ δὲν θὰ ἐμφανίζωνται … εἰ μὴ ἀδείᾳ καὶ ἐπινεύσει τῶν κατὰ τόπους Ἰταλῶν προξένων.

* * *

Ἂν θέλετε νὰ μάθετε πῶς πᾶνε τὰ ζητήματά μας μὲ τὴν Τουρκίαν θὰ ἤρκει ἴσως ὁ ἑξῆς τίτλος εἰδήσεως ἀναγραφείσης εἰς μεγάλας ἑλληνικὰς ἐφημερίδας: «Οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν νὰ πείθωνται ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Αἱ κατασχέσεις τῶν ἑλληνικῶν κτημάτων συνεχίζονται».

Τὰ λοιπὰ ὡς εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται.

* * *

Ἐν τῇ πρὸς τὴν «Κωνσταντινούπολιν» ἀπαντήσει του ὁ Γιουνοὺς Ναδῆ τῆς «Δζουμχουριέτ» γράφει μεταξὺ ἄλλων: «Ἂν ἔχετε σεῖς τὸν Βενιζέλον σας καὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὸν Γαζῆν μας, τὸν Μέγαν Γαζῆν, τὸν πνίξαντα εἰς τὸ αἷμα 200 χιλ. Ἑλλήνων στρατιωτῶν».

Δὲν ἀμφισβητοῦμεν τὸ γεγονός. Δεδομένου ὅμως ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἐν Μικρασίᾳ ὀλιγωτέρους τῶν 80 χιλ. στρατιωτῶν καὶ ὅτι οἱ πλειότεροι τούτων ἐσώθησαν κατ' ἀνάγκην, οἱ πνιγέντες ὑπὸ τοῦ Μεγάλου-Μεγάλου Γαζῆ εἰς τὸ αἷμα των 200 χιλ. ἦσαν τὸ πλεῖστον ἄοπλοι Ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, γυναῖκες καὶ παιδιά.

* * *

Ἔτσι τοὐλάχιστον ὁμολογοῦνται καὶ ἀπὸ Τούρκους αἱ σφαγαὶ τοῦ μικρασιατικοῦ πληθυσμοῦ μας. Τὸ γεγονὸς δ' ὅτι ἡ ὁμολογία προέρχεται ἀπὸ τὸν διάσημον ἐπὶ ρακοποσίᾳ Γιουνοὺς Ναδῆ ἔρχεται νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς τουρκικῆς παροιμίας: «Ἀπὸ τρελλὸ καὶ ἀπὸ μεθυσμένο μανθάνει κανεὶς τὴν ἀλήθεια».

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΧΩΣ ΤΙΤΛΟ

Τοῦ Οὐγκὼ πατρίδα ἀσύγκριτη
κι' ὡραία τοῦ Ἀλιγέρη,
ποὺ ὅμοιο του ἡ γῆς δὲ βάσταξε
τὸ κρύο σας μαχαίρι

μᾶς μπῆκε δίπλα στὸ κορμί,
κι' ἄγγισε τὴν καρδιά μας!
Ὢ πῶς πονῶ, σὰν τραγουδῶ
τὸ ἔγκλημα στὰ παιδιά μας!

ΑΠ. ΜΑΜΜΕΛΗΣ

ΣΑΡΔΕΛΛΑΙ ΠΑΟΥΕΡ

Ἀναγνώστης μας καταγγέλλει ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς Πάουερ συνεχίζουσα τὴν φιλόλαον δρᾶσίν της, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας, διέταξε τοὺς ὁδηγοὺς τῶν τρὰμ ὅπως ἀναβιβάσωσι τὸν ἐπιτρεπόμενον ἀριθμὸν ἐπιβατῶν εἰς τὰ ὀχήματά της εἰς 50 μὲν διὰ τὰ ρυμουλκὰ βαγόνια καὶ εἰς.... ἑβδομήκοντα (ἀρ. 70) διὰ τὰ ρυμουλκούμενα.

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἔχει γνῶσιν τῆς παραγγελίας αὐτῆς τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ οἱονδήποτε τροχιοδρομικόν; Καὶ ἐὰν ἔχῃ, νομίζει ὅτι δὲν εἶνε τῆς ἁρμοδιότητός της ἡ ἐπέμβασις εἰς τὴν σαρδελλοποίησιν αὐτήν;

ΟΙ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΤΑΙ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Διὰ τὴν 10 π. μ. τῆς σήμερον ἐκλήθησαν εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Κων)πολιτῶν Καλλιθέας διὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ ἐξερχομένου Συμβουλίου καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας.

Ἡ δρᾶσις τοῦ Συλλόγου καθαρῶς μὲν κοινωνική, ἀλλ' ἀποβλέψασα καὶ εἰς τὴν καθόλου ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, ἐξησφάλισεν ἤδη εἰς αὐτὸ τὰς γενικὰς συμπαθείας αἱ ὁποῖαι τιμῶσι τὴν πολυάριθμον παροικίαν τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν ἐν τῇ περιοχῇ Καλλιθέας.

ΨΗΦΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Σήμερον εἰς τὸ Κεντρικὸν θέατρον ὀργανοῦται ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Δικαιωμάτων τῆς Γυναικὸς μεγάλη συγκέντρωσις τῇ συμμετοχῇ 75 ὀργανώσεων καὶ ἐπὶ σκοπῷ νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐπιταχύνῃ τὴν παροχὴν δημοτικῆς ψήφου εἰς τὰς Ἑλληνίδας.

Φρονοῦμεν ὅτι εἰς τὴν διοίκησιν τῶν δήμων πράγματι ἄριστα δύναται νὰ συμβάλῃ ἡ γυνὴ ἐν Ἑλλάδι. Θ' ἀποκτήσωμεν ἀσφαλῶς περισσοτέραν καθαριότητα καὶ περισσότερο νοικοκυριό.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς συνταξιούχους ὁμογενεῖς ἀνταλλαξίμους τοὺς τέως δημοσίους ὑπαλλήλους τοῦ τουρκικοῦ Κράτους καὶ κληρονόμους αὐτῶν.

Δημοσιευθέντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Νόμου 4097 «περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς συνταξιούχους ἀνταλλαξίμους», καλοῦνται οἱ κάτωθι καὶ εἰς Ἑλλάδα ἐγκατασταθέντες δικαιοῦχοι ἀνταλλάξιμοι, ἤτοι:

1) Οἱ συνταξιοῦχοι τοιοῦτοι ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν (χῆραι, ὀρφανά, ἄγαμοι ἀδελφαὶ καὶ γονεῖς,), καὶ

2) Οἱ τέως δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὧν οἱ μισθοὶ καὶ ἀποδοχαὶ ὑπόκεινται εἰς κράτησιν ποσοστῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, ὑπηρετήσαντες δὲ ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν (χῆραι, ὀρφανά, ἄγαμοι ἀδελφαὶ καὶ γονεῖς) ὅπως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ληγούσης τὴν 14 Ἰουνίου ἐ. ἔ. (1929), ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας (Διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς) αἴτησιν ἐν ᾗ δέον ν' ἀναφέρωσιν:

1) Τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός των.

2) Τὸν τόπον καταγωγῆς καὶ τὴν σημερινὴν ἐν Ἑλλάδι διαμονήν των.

3) Τὴν τελευταίαν ἐν Τουρκίᾳ ὑπηρεσίαν, καὶ

4) Τὸν χρόνον τῆς ἐξ αὐτῆς ἀπαλλαγῆς, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς εἰς Ἑλλάδα καταφυγῆς ἢ μεταναστεύσεως αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δικαιούχων ὅσοι ἐλάμβανον σύνταξιν ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ Δημοσίου ὀφείλουσι νὰ συνυποβάλλωσιν εἴτε ἐν πρωτοτύπῳ, εἴτε ἐν ἐπισήμῳ ἀντιγράφῳ κεκυρωμένα δικαιολογητικὰ ἢ ἕτερα συναφῆ στοιχεῖα καὶ ἀποδεικτικὰ βεβαιοῦντα τὴν περὶ ἀπονομῆς συντάξεως Διοικητικὴν πρᾶξιν, ὡς καὶ τὴν δεδικασμένην ὑπὲρ αὐτῶν σύνταξιν.

Ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν εἶχον εἰσέτι συμπληρώσει συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἢ καίτοι συμπληρώσαντες τριακονταετῆ ὑπηρεσίαν δὲν ἔτυχον συντάξεως, δέον νὰ ἐπισυνάψωσιν ἐν τῇ αἰτήσει των ὁμοῦ μετὰ τῶν σχετικῶν κατὰ τὰ ὡς ἄνω δικαιολογητικῶν ἢ ἐπισήμων ἀντιγράφων αὐτῶν, κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν, ὡς καὶ τὸν εἰς μεταλλικὰ γρόσια μηνιαῖον μισθὸν ἑκάστης παρὰ τῇ Τουρκικῇ Διοικήσει συνταξίμου ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται νόμου ὑποβαλόντες τυχὸν αἰτήσεις μετὰ τῶν λοιπῶν ὡς ἄνω δικαιολογητικῶν δέον ἀπαραιτήτως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω τασσομένης προθεσμίας νὰ ὑποβάλωσιν συμπληρωματικὴν αἴτησιν διὰ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΣΙΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, προώρως ὑποκύψας εἰς τὸ μοιραῖον, ἐκηδεύθη ἐν μέσῳ τιμῶν καὶ εἰλικρινῶν ἐκδηλώσεων πένθους ὁ ἐκ Μακεδονίας πολιτευτὴς Γεώργιος Μπούσιος.

Τὸ πολιτικόν του στάδιον ὁ μακαρίτης ἤρχισεν ἐν Κων)πόλει τῷ 1909 ὅτε μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος ἐν Τουρκίᾳ, ἐξελέγη βουλευτὴς Γρεβενῶν. Εὐθὺς ἅμα τῇ εἰσόδῳ του εἰς τὴν τουρκικὴν βουλὴν κατεδείχθησαν τὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα κοινοβουλευτικὰ προσόντα ὅσα περιεκόσμουν τὸν ἄγνωστον μέχρι τότε πολιτικὸν τῶν Γρεβενῶν, δὲν ἐβράδυνε δὲ ν' ἀναδειχθῇ ἡγέτης τῆς ἐθνικιστικῆς—οὕτως εἰπεῖν—ὁμάδος τῶν ἐν τῇ τουρκικῇ βουλῇ Ἑλλήνων βουλευτῶν. Δὲν ἐβράδυνεν ὅμως νὰ ἐπισύρῃ ἕνεκα τούτου καὶ τὴν μῆνιν τῶν ἡγετῶν τοῦ Κομιτάτου οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μπουσίου ἔβλεπον τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς Μ. Ἰδέας, τὸν νέον ἐπαναστάτην τὸν ἀντιτάσσοντα εἰς τὰ παντουρκιστικὰ σχέδια τῶν Νεοτούρκων τὸν ἐθνισμὸν τῶν διαφόρων ἐν Τουρκίᾳ μὴ τουρκικῶν φυλῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἑλλήνων.

Οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ταλαὰτ πασᾶ θὰ μείνουν ἱστορικοί. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ Μπούσιος προτρέχων πολλάκις τῶν γεγονότων διήνοιγε δι' ἀκαίρων ἐπιθέσεων, τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Τούρκων καὶ τοὺς ἐνέπνεε σκέψεις καὶ σχέδια τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον στοχασθῇ ἀκόμη. Εἶνε ὅμως ἀληθὲς ὅτι διὰ τοῦ θάρρους καὶ τῆς ἐπιθετικότητός του παρέλυσε καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα ἐφαρμοζόμενα θ' ἀπετέλουν ἀνεπανόρθωτον διὰ τὰς ἐθνότητας ζημίαν.

Διέπρεψεν ἰδίᾳ ὁ Μπούσιος ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ σχολῶν καὶ Ἐκκλησιῶν, τῶν κλεισμένων ὡς διαμφισβητουμένων μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. Καὶ ναὶ μὲν τὸ ζήτημα εἶχε λυθῇ τότε μᾶλλον ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Ἀλλ' ἐνῷ οἱ Τοῦρκοι εἶχον μεταχειρισθῆ τοῦτο ὡς μέσον ἔτι μείζονος διαιρέσεως τῶν δύο ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικοτήτων συνέβη τὸ ἐναντίον: τὰς ἔκαμαν νὰ προσεγγίσωσι καὶ νὰ συνδιαλλαγῶσι, τῆς συνδιαλλαγῆς των ἐπιτευχθείσης τὸ πρῶτον διὰ τῆς συμφιλιώσεως τῶν ἐν τῇ τουρκικῇ βουλῇ ὁμάδων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Βουλγάρων βουλευτῶν.

Εἰς τὴν συμφιλίωσιν ἐκείνην εἶχε πρωτοστατήσῃ ὁ Μπούσιος, ὅστις καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον του ἐπιστεφόμενον διὰ τῆς βαλκανικῆς συμμαχίας.

Μετὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους καὶ τὴν ὁριστικὴν ἐκ τῆς Τουρκίας ἀπόσπασιν τῶν βαλκανικῶν της νομῶν, φυσικὸν ἦτο ν' ἀπομακρυνθῇ καὶ ὁ Μπούσιος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξορισθεὶς ἅμα 4—5 ἀκόμη τῶν ὀπαδῶν του.

Ἐλθὼν ἐδῶ ἐσυνέχισε τὴν δρᾶσίν του ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἴωνος Δραγούμη καὶ τῶν ἄλλων μακεδονομάχων. Ἐδημοσιογράφησε καὶ ἐπολιτεύθη ἀναδειχθεὶς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Πλὴν δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ παρασυρθῇ ὑπὸ τῆς ἐθνοκτόνου πολιτικῆς διαιρέσεως ἡ ὁποία προὐκάλεσεν ἐπὶ τέλους καὶ τὴν καταστροφήν, καίτοι ὡς ἐνήλυς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ ἐλευθέρου Κράτους θὰ ἦτο ἴσως ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐνδεδειγμένος διὰ ν' ἀποτελέσῃ τὴν τρίτην κατάστασιν, τὴν τῆς συνδιαλλαγῆς τῶν διϊσταμένων.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΩΣ
ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ & ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
Ν. ΗΡΚΑΛΕΙΔΗΣ & ΑΛ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
(Τ. Πράκτωρ τῶν Ἐφημερίδων Σμύρνης)
Ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 50 ΑΘΗΝΑΙ

Ἀξιότιμοι Κύριοι

Ἱδρύσαντες Γραφεῖον, ἀναλαμβάνομεν τὴν διεκπεραίωσιν πάσης φύσεως προσφυγικῶν ὑποθέσεων μετὰ παρακολουθήσεως αὐτῶν, Ἐφέσεων ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων Ἐπαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν, ἀποκλεισμὸν ἐκ κληρονομιῶν κλπ. ἔκδοσιν καὶ ἀποστολὴν Ἀντιγράφων ἀποφάσεων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν εἰς τοὺς πρόσφυγας τῶν Ἐπαρχιῶν, οἵτινες διὰ πᾶσαν ὑπόθεσίν των σχετικὴν μὲ τὰς ἀποζημιώσεις δύνανται ν' ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῶν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, τακτοποίησιν ἐγγράφων ἀποζημιώσεων Ἑλλήνων ὑπηκόων, καθὼς καὶ συντάξεων θυμάτων πολέμου στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν.

Ἰδιαίτερον τμῆμα μεταναστεύσεως μὲ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν μέχρις ἐπιβιβάσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλοίου.

Τμῆμα διαφόρων πληροφοριῶν μετ' ἀκριβείας καὶ ταχύτητος ἀντὶ δραχ. 25 διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ 75 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἀπαραιτήτως προπληρωνομένων.

Κλάδος πωλήσεως παλαιοῦ χάρτου λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Ἀναλαμβάνομεν ἐπίσης τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικῶν πάσης φύσεως ἀνεξαρτήτου περιφερείας.

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ,,
51—ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ—51
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΛΑΜΕΡΑΣ
Εἰδικῶς ἐν Παρισίοις σπουδάσας τὴν Μαιευτικήν.
Ὧραι ἐπισκέψ. 10-12 π.μ. καὶ 3-6 μ.μ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀλ. Εὐσταθιανὸς ὤτων, ρινός, λάρυγγος, ἰατρὸς τῶν νοσοκομείων Bordeaux Κων)πόλεως—Ἀθηνῶν. Δέχεται 2—6 μ.μ. ὁδὸς Ἑρμοῦ 75 παρὰ τὸ Μοναστηράκι.

Ὁ ὀδοντοΐατρος κ. Ν. Νικολαΐδης, ἀφιχθεὶς ἐσχάτως ἐκ Κων)πόλεως φέρει εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας του, ὅτι ἐγκατεστάθη μονίμως ἐνταῦθα ὁδὸς Πατησίων 50, καὶ δέχεται 9-12 καὶ 3-6.

Κωνστ. Ἐμμ. Γεωργιάδης, Ὀδοντοΐατρὸς ἐκ Κων)πόλεως, μὲ τὴν τελειοτέραν ἐγκατάστασιν, θεραπεύει ἀνωδύνως ὅλας τὰς παθήσεις τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων. Ἐφαρμογὴ τῶν μᾶλλον τελειοποιημένων εὐρωπαϊκῶν μεθόδων. Δέχεται: Ὁδὸς Θεμιστοκλέους 51 καθ' ἑκάστην.

Βασίλειος Ἀρτεμιάδης Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ Στ οὰ Φέξη 124 5 Τ. 13-83

Ἀγαμέμνων Ἰωαννίδης Χειρούργος ὀδοντοΐατρὸς τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς Σχολῆς Παρισίων. Δέχεται μόνον ἐπὶ συνεντεύξει. Ὁδὸς Μητροπόλεως 48ε.

Παναγιώτης Ξ. Νικολαΐδης Ἐκ Κων)πόλεως. Παθολογικά, παιδιατρικὰ καὶ ὀρθοπεδικά. Φυματιώσεις τῶν ὀστῶν κ. τ. λ. Πειραιεύς. Δεληγιώργη 61 ὧραι 1—3 1)2 μ.μ.

Γεώργιος Κ. Ἐγγλεζάκης Ὀδοντοΐατρός, ἐκ Κων)πόλεως, Πρωτογένους 3, πάροδος ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, ἔναντι Σχολῆς Καραμάνου. Δέχεται 9—12 καὶ 3—6 μ.μ. Τηλέφ.: 12-58

Γ. Ι. Καναγκίνης Ὠτολαρυγγολόγος r. assistant ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ Bourgeois ἐν Παρισίοις. Δέχεται καθ' ἑκάστην 10-12 καὶ 4-6 μ.μ. ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀρ. 90 Τηλ. Νέον 3-75

Κ. Σινιόσογλου Παθολόγος ἰατρός. Ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἀθήναις ὁδῷ Μεθώνης 17 (Πλατεῖα Ἀγάμων) δέχεται καθ' ἑκάστην 2—6 μ. μ.

Ἠλίας Αργυρόπουλος Δικηγόρος παρ' Ἐφέταις. Ἀστικὰ—Ποινικὰ—Προσφυγικά. Ἀθῆναι Κοραῆ 5.

Ὁ ὀδοντοΐατρὸς Στέφ. Μανουηλίδης. Δέχεται: ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀρ. 11 9-1· ἐκτὸς Τετάρτης καὶ ἀπογευματινὸς ἀριθμὸς 16 ἀπὸ 3-6 μ. μ. ἐκτὸς Τετάρτης

Ν. Βασιλειάδης Γυναικολόγος — Μαιευτὴρ τῆς Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν, μετῴκησεν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀβέρωφ 15 — Ἐπισκέψεις μετὰ μεσημβρίαν.

Ἰατρὸς Β. Τζαλόπουλος Παθολόγος τῶν Νοσοκομείων Ἀθηνῶν, Βιέννης, Κωνσταντινουπόλεως. Δέχεται 3—6 ὁδὸς Ἀβέρωφ 7.

Δημήτριος Μ. Παναγιωτίδης Ἀρχιτέκτων. Ὁδὸς Σποράδων (πάροδος ὁδοῦ Πατησίων-Λεβίδου) ἀριθ. 18.

Ἀντ. Κρητικός. Παιδίατρος-Παθολόγος. Νοσοκομειακὴ πεῖρα 23 ἐτῶν ἐν Κωνσταντ)πόλει Ὁδὸς Κεφαλληνίας 45α (Λεβίδου). Τηλέφ. 6-35.

Ἡρ. Μποσταντζόγλου, Δικηγόρος παρ' ἅπασι Δικαστηρίοις καὶ Ἀρείῳ Πάγῳ ἠνωνος 8 Ὁμόνοια Τηλ. 64-13.

Ἰωάν. Γεωργόπουλος Χειροῦργος-Ὀδοντοΐατρὸς ἐν Παγκρατίῳ. Ὁδὸς Ὑμηττοῦ-Ἁγίου Φανουρίου, 2. Δέχεται καθ' ἑκάστην.

Γεώργιος Χωναῖος, Δικηγόρος Ὁδὸς Δώρου, 7 (Πλησίον Πλατείας Ὁμονίας) Ἀθῆναι

Δ. Ν. Δρακόπουλος, Χειροῦργος καὶ Γυναικολόγος. Πινδάρου 4α. 3-6 μ. μ.

Ὁ Ἰατρὸς Γ. Θωΐδης. Γυναικολόγος-Μαιευτὴρ Τ. τοῦ ἐν Κων)πόλει Γαλλικοῦ Νοσοκομείου. Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του: 3—7 μ.μ. Ὁδὸς Ἱπποκράτους Ἀριθ. 52α

Ἡ Θεοδοσία Α. Κρητικοῦ, κορσετιέρα ἐκ Κων)πόλεως μετέφερε τὴν κατοικίαν της εἰς τὴν ὁδὸν Λέκα 1

Ὁ Παθολόγος Ἰατρὸς **Ν. Σ. Νικολαΐδης** τοῦ Γαλλικοῦ Νοσοκομείου Κων)πόλεως μετοικήσας εἰς τὴν ὁδὸν Χαλκοκονδύλη Ἀριθ. 28 δέχεται ἀπὸ 3—5 μ.μ.

Β. Κελεμένης Μέλος τῆς Δερματολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ Βερολίνου. Δέχεται ἐν Ἀθήναις, Ἀκαδημίας 39, 3-5 μ.μ. τηλ. Ἀθηνῶν 5-51

Α. Μαμμέλης εἰδικὸς στομαχολόγος Γερμανία, Βιέννη, Κωνσταντινούπολις. Τοσίτσα 10. (ὄπισθεν Πολυτεχνείου) 8-11 καὶ 4-6.

Γυναικολογικὴ καὶ μαιευτικὴ κλινικὴ ἰατροῦ **Κ. Ταμπουρᾶ** (γωνία) Ἀγησιλάου καὶ Βούλγαρη 9α (Πάροδος Πειραιῶς). δέχεται καθ' ἑκάστην 10—1 καὶ 4—7 μ.μ.

Ἡ κ. **ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ** χειροῦργος-ὀδοντιατρὸς καὶ στοματολόγος, Διπλωματοῦχος τῶν Παρισίων E.D.P. Δέχεται 9—12 καὶ —7 1)2 καθ' ἑκάστην ἐν τῇ ὁδῷ Βουλῆς 18

Γ. Σώτροπας. Χειροῦργος καὶ γυναικολόγος. Νοταρᾶ 18α 4-6 μμ. τηλ. 81-26.

ΦΩΤΟ-ΟΠΤΙΚΟΝ
Λ. Μελαμείδου
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 46
ΚΑΤΩΘΕΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ

ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΙΚΑ
Ἐκτέλεσις πάσης φωτοτσιγκογραφικῆς ἐργασίας. Τριχρωμίας κ.τ.λ
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

Κωνσταντινούπολις

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία Δρχ. 75.—
Ἐξωτερικοῦ » Σελ. 10.—
Ἀμερικῆς » Δολ. 5.—

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ "ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,,
ΑΚΑΔΗΜΟΥ 12, ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

Πλείονας τῆς μιᾶς

Εἰς τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Τσῶρτσιλ περὶ τῆς μικρασιατικῆς μας ἐκστρατείας ἀναγράφονται καὶ ταῦτα:

«Ὁ Μ. Κεμὰλ ἐγνώριζεν ἤδη ὅτι διὰ τῆς μεταφορᾶς τῶν δύο ἑλληνικῶν μεραρχιῶν ἐκ Μικρασίας εἰς Θράκην αἱ δυνάμεις τῶν Τούρκων εἶχον ἐξισωθῆ... Ἦτο τώρα καλὰ ἐφωδιασμένος χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν μιᾶς τοὐλάχιστον μεγάλης Δυνάμεως, μὲ ὅπλα καὶ πολεμικὸν ὑλικόν, προσέτι δὲ εἶχε μικρὰν ὑπεροχὴν εἰς ἀεροπλάνα».

Ὑπονοεῖ ἀσφαλῶς ὁ κ. Τσῶρτσιλ τὴν Γαλλίαν, ἐφοδιάσασαν τὸν Μ. Κεμὰλ μὲ πᾶν εἶδος ὑλικοῦ πολέμου καὶ μὲ ὅ,τι εἶχε καὶ ἀφῆκεν ἐπὶ τόπου ὁ ἐκκενώσας τὴν Κιλικίαν γαλλικὸς στρατός, ἀκόμη καὶ μὲ ἀεροπλάνα καὶ μὲ ὑπόστεγα τούτων καὶ μὲ Γάλλους ἀεροπόρους ἀξιωματικοὺς ἐκπαιδευτὰς τῶν Τούρκων συναδέλφων των.

Πλὴν ὁ κ. Τσῶρτσιλ κάτι ξεύρει γράφων περὶ «μιᾶς ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ μεγάλης Δυνάμεως». Διότι τοὺς Γάλλους ἐμιμήθησαν καὶ οἱ Ἰταλοί, δὲν καθυστέρησαν δὲ καὶ Ἄγγλοι ἰδιῶται. Ὅλοι, μηδενὸς ἐξαιρουμένου, ὅλοι οἱ «σύμμαχοί μας, προφασιζόμενοι τὴν «κωνσταντινικὴν» Ἑλλάδα ἐπρόδωσαν καὶ ταύτην καὶ τὴν βενιζελικήν, ἀφῆκαν δ' ἐπὶ πλέον ἓν ἑκατομμύριον χριστιανῶν τῆς Μικρασίας νὰ τὸ σφάξουν αἱ κεμαλικαὶ ὀρδαὶ ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντῖνος ἦτο γαμβρὸς τοῦ Κάϊζερ. Οἱ παληάνθρωποι!

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἐθνικῆς ψυχῆς

Διὰ τοὺς διαφόρους εἰρηνομανεῖς, δι' ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐφιλοδόξησαν ν' ἀποτεφρώσουν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ νεωτερισμοῦ τοὺς ἀθανάτους παπύρους τῆς ἐθνικῆς εὐκλείας, δι' ἐκείνους ἀκόμη οἱ ὁποῖοι τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου ἐχρησιμοποίησαν ὡς εὐκαιρίαν διαγραφῆς ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν παραδόσεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὑπῆρξε ῥάπισμα ἠχηρὸν ὁ ὡραῖος λόγος τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀδαμαντίου εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Πανεπιστημίου. Εἶπεν ὁ κ. Ἀδαμαντίου, στρεφόμενος πρὸς τοὺς φοιτητάς:

«Περικυκλώνουν τὰ ὦτά σας καινοφανῆ διδάγματα παγκοσμίου εὐδαιμονίας καὶ ἐγκοσμίων παραδείσων· δύνασθε νὰ ἀκούετε τὰ διδάγματα ταῦτα ὡς ἐπιστήμονες καὶ φύσει φιλομαθεῖς, μὴ λησμονεῖτε ὅμως ἓν δίδαγμα οὐσιῶδες, τὸ ὁποῖον ἀναπηδᾷ ἀπὸ ὅλην τὴν μακραίωνα ἑλληνικὴν ἱστορίαν, ὅτι οἱαιδήποτε ἰδέαι φιλοσοφικαί, εἴτε κοινωνικαὶ εἴτε πολιτικαὶ καὶ ἂν χωρίζουν τοὺς Ἕλληνας, ὅμως παραμένει πάντοτε καὶ παραμένει πρωτότυπος καὶ ἀπαραγνώριστος ἡ σφραγὶς τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς. Τὸ παρελθὸν τοῦ ἔθνους σας δὲν εἶναι παρελθὸν νεκρόν, ἀλλὰ πηγὴ ζωῆς διὰ τὸν σημερινὸν βίον ἡμῶν, καὶ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ ὁποία ζωογονεῖ ἕκαστον ἐξ ἡμῶν καὶ μεθ' ἡμῶν τὸ ἔθνος ὁλόκληρον».

Τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα, τὰ ὁποῖα ἐκάλυψαν τοὺς λόγους τοῦ ἀγορητοῦ ὑπῆρξαν ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἐπιδοκιμασίας ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐξαιρέσει τῶν μεγαλοφυῶν νεωτεριστῶν τῆς ἐποχῆς, τῶν ἀρνουμένων «τὴν σφραγῖδα τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς».

Βαρυσήμαντος διαπίστωσις

Εἰς ἀνακοινώσεις, εἰς τὰς ὁποίας προέβη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν κ. Σ. Βούλγαρης εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

«Τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν νοσεῖ κυρίως ἀφ' ἧς ἡμέρας εγένετο ἡ προσπάθεια πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ τόκου τῶν ὁμολογιῶν τῶν Ἀνταλλαξίμων· ἔκτοτε εκλονίσθη δυστυχῶς ἡ πίστις τοῦ Κράτους. Ὡς πάντοτε συμβαίνει εἰς τὰ Χρηματιστήρια, τὴν κατάστασιν ταύτην παρακολουθεῖ καὶ ἐκμεταλλεύεται πάντοτε ἡ λεγομένη ὑποτιμητικὴ κερδοσκοπία».

Ὅταν κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ὁ μεγαλοφυὴς κ. Μαρῆς ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα τοῦτο, πάντες οἱ παρακολουθοῦντες τὴν κατάστασιν εἶχον ὑποδείξ[ει] τὸν κίνδυνον τοῦ κλονισμοῦ τῆς κρατικῆς πίστεως. Ἀλλ' ὁ κ. Μαρῆς ἐπέμεινεν εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν του, ὁ δὲ κ. Βενιζέλος τὸν ὑπεστήριξε. Καὶ ὁ μὲν κρατικὸς προϋπολογισμὸς ἐκέρδισε 25—30 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ὁ κλονισμὸς ὅμως ὁ ἐπελθὼν εἰς τὴν κρατικὴν πίστιν καὶ τὸν ὁποῖον τόσον ἀπεριφράστως διαπιστώνει ὁ ἁρμοδιώτερος πρὸς τοῦτο πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου ὄχι μόνον τὴν καθόλου ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἐζημίωσεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀφήρεσε διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ὅ,τι ἔδωκε διὰ τῆς ἄλλης. Ὡς μόνον δὲ κέρδος παρέμεινεν ἡ ἀθέτησις τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους πρὸς τὴν πενεστέραν μερίδα τῶν πολιτῶν του.

Τὸ ἐπεισόδιον Θεσσαλονίκης

Διοικητικὸς ὑπάλληλος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἱκανὸς νὰ διατάξῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς ἀπομάκρυνσιν τῶν λαβάρων δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχῃ ἄλλος, ἐκτὸς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Ὁ ὁποῖος δὲν πιστεύομεν νὰ ἐνήργησε καὶ αὐτὸς αὐτοβούλως. Ἄλλως ἂς ἀνακληθῆ. Διότι, ὅταν εἰς θέσιν οἵα ἡ Θεσσαλονίκη τὸ κράτος ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τοιούτους φοφοδεεῖς, ὄχι μόνον τὰ ἐθνικά μας λάβαρα μποροῦν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἐκεῖθεν, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ διοίκησις.

Ἡ ἀνικανότης ἢ ἐκμετάλλευσις

Ἢ τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται πῶς δὲν κατωρθώθη ἀκόμη ἡ ἔκδοσις τῶν ὁριστικῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων. Ἐν τῇ στήλῃ τῆς «Προσφυγικῆς Ἑβδομάδος» δημοσιεύομεν τηλεγράφημα διαμαρτυρίας τῶν ἐν Λέσβῳ προσφυγικῶν ὀργανώσεων. Ἀναγκάζονται οἱ πρόσφυγες νὰ πωλοῦν ὅσα ὅσα τὰς προσωρινὰς ἀποδείξεις των, γενόμενοι θύματα ἐκμεταλλευτῶν τῆς δυστυχίας των. Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τόσον δύσκολον πρᾶγμα εἶνε ἡ ἐκτύπωσις τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν; Ἢ σκοπίμως παρελκύεται; Μία ὑπεύθυνος δήλωσις θὰ ἔπρεπε νὰ γείνῃ διὰ νὰ ξεύρουν τοὐλάχιστον καὶ οἱ πρόσφυγες ποῖος ὁ αἴτιος τῆς νέας αὐτῆς ταλαιπωρίας των.

Αἱ ἀπαλλοτριώσεις

Πολὺ κακὴν ὑπηρεσίαν παρέχει ἡ «Ἑστία» ὑποστηρίζουσα κάθε οἰκοπεδοῦχον κατὰ πάσης ἀπαλλοτριώσεως. Θὰ ἔπρεπε τοὐναντίον νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰς ἀπαλλοτριώσεις ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι προσφύγων καὶ γηγενῶν, τῶν πρώτων μὲν διὰ νὰ στεγασθῶσι, τῶν δὲ δευτέρων διὰ ν' αὐξήσῃ ἡ τιμὴ τῶν μὴ ἀπαλλοτριουμένων τμημάτων τῶν ἄλλως ἀγόνων καὶ ἄνευ ἀξίας ἐκτάσεών των.

Ἡ τελευταία συμπλοκὴ τῶν Τουρκοβουνίων εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν τοιούτων ἀστόχων ἐνθαρρύνσεων τῶν οἰκοπεδούχων. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῆ. Δὲν θὰ ἐπαναληφθῆ δὲ ἐὰν ὁ τύπος ὁ ἀθηναϊκὸς ἀναλάβῃ τὸ κήρυγμα ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γῆ εἶνε προωρισμένη νὰ μοιρασθῆ μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὴν κατέχουν καὶ δὲν τὴν χρησιμοποιοῦν καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνων τοὺς ὁποίους διὰ τῶν ἐρίδων καὶ διαιρέσεών μας ἐφέραμεν ἐξ Ἀνατολῆς καὶ δὲν ἔχουν ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι.

Θέλουν ὅμως καὶ αὐτοὶ τόπον ὑπὸ τὸν ἀττικὸν ἥλιον, θέλουν γῆν, θέλουν στέγην. Τὸ ἴδιο δὲ δικαιοῦνται ν' ἀπαιτήσουν καὶ ν' ἀποκτήσουν καὶ οἱ γηγενεῖς ἀκτήμονες, διότι καὶ αὐτοὶ δὲν ἀντέχουν πλέον εἰς τὰς ἀφαιμάξεις τῶν ἰδιοκτητῶν.

Νὰ ἐξακολουθήσουν λοιπὸν ἐντατικῶς αἱ ἀπαλλοτριώσεις διότι αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ γενικὸν συμφέρον.

Ἡ Βουλγαρία ἐξοπλίζεται

Εἰς 200 ἀνέρχονται τὰ ἀεροπλάνα, τὰ ὁποῖα παρήγγειλεν ἡ Βουλγαρία διὰ τὰς... ἐμπορικάς της ἀνάγκας καὶ τὰ ὁποῖα εὐκολώτατα μεταβάλλονται εἰς ἀεροπλάνα βομβαρδισμοῦ. Καταγγέλλει τὸ γεγονὸς ἡ «Πολίτικα» τοῦ Βελιγραδίου. Παρίσταται μάλιστα καὶ ὁ κ. Μπριὰν συγκινηθεὶς καὶ ἕτοιμος νὰ ἐπιδώσῃ μήνυσιν κατὰ τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴ νΚ. τῶν Ἐθνῶν, ὡς ἀθετούσης τὰς συμβάσεις!

Ἡμεῖς ὅμως μὴ ἀποδίδοντες καμμίαν σημασίαν εἰς τὰς τελευταίας ταύτας, περιφρονοῦντες δὲ καὶ τὸ σαχλὸν μαλάκιον τῆς Γενεύης, ἐπαινοῦμεν τὴν Βουλγαρίαν, ὡς μὴ παραμελοῦσαν τὰς πολεμικάς της δυνάμεις, παρακινοῦμεν δὲ καὶ τὴν ἰδικήν μας Κυβέρνησιν νὰ μὴ παύσῃ τοὺς ἐξοπλισμοὺς τῆς χώρας. Θεάρεστον βέβαια πρᾶγμα εἶναι ἡ εἰρήνη, καλὰ καὶ τὰ σύμφωνα φιλίας, καλλίτερα ὅμως ὅλων τὰ κανόνια, ὧν ἄνευ τὰ ἀσφάλιστρα τῶν συμφώνων μεταβάλλονται, περιστάσεως δοθείσης, εἰς κουρελόχαρτα.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ **ΚΩΚ**
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΛΙΤΖΙΑΔΗΣ & Σία
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔ. ΓΡΑΒΙΑΣ (ΟΠΙΣΘΕΝ ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ)
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 9·05 — ΠΕΙΡΑΙΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 4
(Πλατεῖα Κάνιγγος)
ΤΗΛΕΦ. 5·77 ΝΕΟΝ — ΑΘΗΝΑΙ
ΚΩΚ διὰ καλοριφὲρ
ΚΩΚ διὰ θερμάστρας καὶ κουζίνας
ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ
ἐντὸς ἐσφραγισμένων σάκκων τῶν 40 ὀκάδων
Τὰ γραφεῖα εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ. κ. πελατῶν μας ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 8ης ἑσπερινῆς

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 14
(Ἔναντι τῆς τέως Τραπέζης Παύλου)
ΤΜΗΜΑΤΑ: Παθολογικόν, Παιδιατρικόν, Νευρολογικόν, Λαρυγγολογικόν, Ὀφθαλμολογικόν, Δερματολογικόν, Ἀφροδισιολογικόν, Ὀδοντοϊατρικόν, Μικροβιολογικόν, Γυναικολογικὸν καὶ Μαιευτικὸν Χειρουργικὸν Ἀκτινολογικόν, Ἠλεκτροθεραπείας
ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡΑΧΜΑΣ 10

ΚΛΙΝΙΚΗ ΛΙΒΑΝΟΥ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ
Φιλάνθρωπος κυρία, ἡ ὁποία ἐπιθυμεῖ νὰ μείνῃ ἀνώνυμος, διωργάνωσεν εἰς τὴν ἡμετέραν Κλινικὴν Μαιευτήριο ἀπὸ δέκα κλίνες, ὅπου μποροῦν νὰ προσέρχωνται αἱ ἄπορες ἐπίτοκες γυναῖκες, διὰ νὰ περιθάλπωνται ΔΩΡΕΑΝ.
Κάθε γυναῖκα διὰ νὰ γίνει δεκτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ πιστοποιητικὸ ἀπορίας εἴτε ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Κοινότητος, εἴτε ἀπὸ τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας της.
Ἐπίσης θὰ λειτουργοῦν ΔΩΡΕΑΝ κάθε Δευτέρα, Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ 9—11 π. μ. ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα, Μαιευτικὸ καὶ Γυναικολογικό.
Τὸ Μαιευτήριο τοῦτο καθὼς καὶ τὰ Ἰατρεῖα θὰ διευθύνωνται ἀπὸ τὸν γυναικολόγον ἰατρὸν κ. Γ. Σταυρίδη, θέλει δὲ ἀρχίσει ἡ λειτουργία των ἀπὸ τὴν πρώτη Μαρτίου ἐ. ἔ.
Ἀθῆναι 22 Φεβρουαρίου 1929
Ὁ Διευθυντὴς
ΗΛΙΑΣ Ι. ΑΣΠΙΩΤΗΣ

Α. Ε. ΣΙΤΑΡΑΣ
τ. Ἰατρὸς τῶν Ἐθνικ. Νοσοκομείων Κωνσταντινουπόλεως
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ του 1-5 μ.μ.
ὁδὸς Νέστορος 52 Καλλιθέα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΚΛΩΝΑΡΙΔΟΥ
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ)
Ὁ συμπολίτης κ. Π. Κλωναρίδης ἀναλαβὼν τὴν ἀποκλειστικὴν διεύθυνσιν τοῦ μεγάλου φαρμακείου τῆς Πλατείας Ὁμονοίας διερρύθμισε καὶ διωργάνωσε αὐτὸ εἰς τὴν ἐντέλειαν.
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΣΥΝΤΑΓΩΝ
ΤΑΧΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΟΛΑΙ ΑΙ ΣΠΕΣΙΑΛΙΤΕ
ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ - ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΟΥΡΩΝ - ΟΞΥΓΟΝΟΝ
ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ ΑΓΝΟΝ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ
"ΕΛΑΦΟΣ,,
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
ΥΙΩΝ Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ
Κων)πόλεως Μάντσεστερ
Σινδονόπανα λινά, ἡμίλινα καὶ βαμβακερὰ καὶ ὅλα τὰ λευκὰ εἴδη διὰ προῖκας.
Μεγάλη συλλογὴ κρετὸν
Toile de jouy δι' ἐπιπλώσεις
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 35Α

Α. Π. ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Εἰδικῶς σπουδάσας ἐν Παρισίοις
ΟΔΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 4
Δέχεται 9—10 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ.
Πλὴν τῶν Κυριακῶν.

Προσφυγικὴ Ἑβδομὰς

Ο ΓΗΓΕΝΗΣ ΤΥΠΟΣ

[illegible] γηγενὴς τύπος ἀμφοτέρων τῶν ἀπ[ο]χ[ρ]ώσεων ἐτήρησε τὴν συνήθη στάσιν του, [κα]ὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν σχέσει μὲ τὰς προσφυγικὰς ὑποχρεώσεις. Τὰ μὲν βενιζελικὰ φύλλα ἢ ἐτήρησαν ἀξιοπρεπῆ σιγήν, ἢ ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ θυμιάσωσι τὸ ἀστάθητον τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων. Τὰ δὲ ἀντιβενιζελικὰ ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ τρίψωσιν ἅπαξ ἔτι τὰς χεῖράς των.

Δὲν ἔχομεν καμμίαν ὄρεξιν νὰ ἀνοίξωμεν συζήτησιν. Ὁ προσφυγικὸς τύπος ἀρκεῖται νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν γνώμην τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, μὲ τὰ πενιχρὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτει χωρὶς τὴν ἀξίωσιν τῆς σπουδαιοφανείας, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν ἐλατηρίων, τὰ ὁποῖα κινοῦν τὰς ἀλληλοκαταγγελλομένας μεγαλοσχήμους ἐφημερίδας....

Ὁ κ. Βενιζέλος διὰ τὰς ἀποζημιώσεις

Τὸ κύριον γεγονὸς τῆς λήξασης ἑβδομάδος ἀπὸ προσφυγικῆς ἀπόψεως ὑπῆρξεν ἡ ἀκρόασις τὴν ὁποίαν ἔσχεν ἐπιτροπὴ τῆς «Παμβουρλιωτικῆς Ἑνώσεως» παρὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὡς γνωστὸν ἡ εἰρημένη «Ἕνωσις» εἶχεν ἐπιδώσει πρό τινος σύντομον ὑπόμνημα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ζητοῦσα τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης.

Ὁ κ. Βενιζέλος δεχθεὶς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς «Ἑνώσεως», ἤκουσε παρὰ τοῦ κ. Σταυρίδου τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, αἵτινες ἀποτελοῦν καὶ ἀπόψεις ὁλοκλήρου τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, συνίστανται δὲ εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι οἱ πρόσφυγες ἀνταλλάξιμοι ἔχουσιν ἐκ τῆς Συνθήκης τῆς Ἀνταλλαγῆς τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ἀποζημίωσιν διὰ τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τῶν περιουσιῶν, τὰς ὁποίας ἐγκατέλειψαν ἐν Τουρκίᾳ.

Ὁ κ. Βενιζέλος μὲ χαρακτηριστικὴν κατηγορηματικότητα ἐπανέλαβεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη δηλώσει καὶ ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς μειώσεως τοῦ τόκου τῶν ἀνταλλαξίμων: ὅτι δηλαδὴ ἡ σύμβασις τῆς ἀνταλλαγῆς δὲν προβλέπει τοιοῦτόν τι, καὶ ὅτι οἱ πρόσφυγες δικαιοῦνται νὰ λάβωσι τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν ἐν Ἑλλάδι τουρκικὴν περιουσίαν, μόνον δὲ ὅταν γίνῃ ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις τῶν κτημάτων, μέσῳ τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς θὰ λάβωσι καὶ τὰ συμψηφισθέντα ὑπόλοιπα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Βενιζέλος ὑπέμνησεν ὅτι τὸ κράτος ἀδυνατεῖ ν' ἀναλάβῃ τοιοῦτον βάρος, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ὑπέστη ἤδη δαπάνας ἀνερχομένας εἰς 42 ἑκατομμύρια ἀγγλικῶν λιρῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων, προσθέσας ὅτι ἂν ἐπρόκειτο νὰ πληρώσῃ καὶ ἄλλα 60, 50 ἢ 40 ἑκατομμύρια λιρῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιβάλῃ τοιαύτας φορολογίας, ὥστε θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος μπολσεβικοποιήσεως.

Συνέστησε λοιπὸν εἰς ὅλους νὰ ἐντείνουν τὰς προσπαθείας καὶ τὴν ἐργατικότητά των διὰ ν' αὐξηθῇ ἡ παραγωγὴ καὶ νὰ εὐημερήσῃ ὁ λαός.

Τέλος ὁ κ. Βενιζέλος παρετήρησεν ὅτι ὑπογράφων τὴν συνθήκην τῆς ἀνταλλαγῆς δὲν εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι αὐτὴ θὰ ἐπραγματοποιεῖτο, ἀπέβλεψε δ' ἁπλῶς εἰς τὴν ἀναχώρησιν τῶν Τούρκων ἐξ Ἑλλάδος, δεδομένου ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχον ἤδη ἐκπατρισθῆ ἐκ Τουρκίας. Τέλος δὲ παρέσχε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐκ τῶν διατεθέντων διὰ τοὺς ἀγρότας κτημάτων ἐλπίζει νὰ διατεθῇ ποσόν τι καὶ ὑπὲρ τῶν ἀστῶν.

Διαρκούσης τῆς συζητήσεως ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέφερεν ἐπίσης ὅτι θεωρεῖ εὐτύχημα ὅτι ἡ δήλωσίς του αὐτὴ γίνεται πρὸ τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, διὰ νὰ δύνανται οἱ πρόσφυγες, ἂν θέλουν, νὰ τὸν μουρίσουν.

Τὸ ἀνακοινωθὲν

Εὐθὺς μετὰ τὴν συνομιλίαν, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Βενιζέλος ἔσχε μὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς «Παμβουρλιωτικῆς», ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἀνακοινωθέν, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετίθεντο αἱ ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων. Ἐδόθη μάλιστα ἐντολὴ εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅπως κρατήσωσιν ἐλεύθερον χῶρον διὰ τὴν δημοσίευσίν του. Βραδύτερον ὅμως ἐπεκράτησαν νεώτεραι σκέψεις καὶ ἐματαιώθη ἡ ἔκδοσις τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐπιφυλαχθέντος νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις του ἐν τῇ Βουλῇ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

Οἱ πρόσφυγες Λέσβου

Εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας διεβιβάσθη ὑπὸ τῶν προσφύγων Λέσβου τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα διαμαρτυρίας:

«Προσφυγικὸς κόσμος Λέσβου μετ' ἀγανακτήσεως παρακολουθεῖ παρέλκυσιν ἐκδόσεως ὁριστικῶν ὁμολογιῶν. Δὲν ἀρκεῖ ὅτι ἐμειώθη τόκος ὁμολογιῶν, οὔτε ὅτι πληρώνονται δικαιοῦχοι συμπληρωματικοῦ μετὰ τριετίαν ἀπὸ δικαιούχους πρώτου μητρώου, οὐδὲ ὅτι ἔχασαν τόσα τοκομερίδια, ἀλλὰ καὶ θυστερεῖ εἰσέτι καὶ καταβολὴ ὁριστικῶν τίτλων, ἀναγκαζομένων προσφύγων πωλῶσι προσωρινὰς ἀποδείξεις ἀντὶ ἐξευτελιστικῶν τιμῶν. Πρὸ τοιαύτης ἀξιοθρηνήτου ὄντως καταστάσεως διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως καὶ αἰτούμεθα ταχεῖαν ἔκδοσιν ὁριστικῶν τίτλων.

Ἕνωσις προσφύγων Λέσβου. Κοινότης Κυδωνιῶν, Μοσχονησίων. Κοινότης Περγάμου. Κοινότης Ἀτάρνεως. Ἕνωσις Κοινοτήτων Ἀδραμμυτινοῦ Κόλπου. Κοινότης Φωκῶν. Κοινότης Κινικίου. Παμβουρλιωτικὴ Ἕνωσις. Σύνδεσμος Σμύρνης».

[Ἔ]ργα τῖς Ν. Σμύρνης

[Κ]ατόπιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου [illegible]σεως ὅπως συνεχισθῶσι τὰ κοινωφελῆ ἔργα τῆς Νέας Σμύρνης, ἀπεφασίσθη ὅπως ἀνασυσταθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Κοινωφελῶν Ἔργων, ἵνα αὐτὴ ἀναλάβῃ τὴν περαιτέρω παρακολούθησιν τοῦ ζητήματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἀνοικοδομήσεως εἰς ἑταιρείαν, συνεχίζεται ἡ ἐπεξεργασία τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος καὶ τοῦ προσχεδίου τῆς διακηρύξεως τοῦ διεθνοῦς διαγωνισμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως συμπληρωθοῦν αἱ διατυπώσεις τῆς ἐκτιμήσεως παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς τῶ[ν] οἰκοπέδων τοῦ β' τμήματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Πάντως δὲν προβλέπεται ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔναρξις τῆς κληρώσεως καὶ τῆς διανομῆς τῶν οἰκοπέδων τοῦ β' τούτου τμήματος πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑνὸς ἔτι τριμήνου.

Αἱ νέαι ὁμολογίαι

Μεταξὺ τοῦ κόσμου τῶν δικαιούχων, τῶν ἐπαρχιῶν ἰδίως, παρατηρεῖται μεγάλη κατακραυγὴ λόγῳ τῆς βραδύτητος τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀποδείξεων, τὰς ὁποίας ἔδωκεν ἡ Τράπεζα ἔναντι τῶν ὁμολογιῶν τοῦ νέου τύπου. Ἐν τῷ μεταξὺ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἀποδείξεων τούτων, ἤρχισε παρατηρουμένη ἰδίως εἰς τὴν Μακεδονίαν σοβαρὰ ἐκμετάλλευσις τῶν ἀπόρων δικαιούχων, οἵτινες ἀναγκάζονται νὰ μεταβιβάζωσι τὰς ἀποδείξεις των, ἔναντι μηδαμινῶν ποσῶν.

Κατὰ τὰς γνωσθείσας πληροφορίας ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀποδείξεων θὰ βραδύνῃ ἐπ' ἀρκετὸν ἀκόμη, δεδομένου ὅτι αἱ νέαι ὁμολογίαι 6 ο)ο δὲν ἐτυπώθησαν εἰσέτι.

Δ. ΚΩΣΤΑΣ
ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 54
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΠΟΘΗΚΑΙ
ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
ΥΑΛΙΚΩΝ ΠΟΡΣΕΛΑΝΗΣ ΚΡΙΣΤΕΡ,
ΕΜΑΓΙΕ ΚΕΑΣ & ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ
ΣΕΡΒΙΤΣΙΑ ΦΑΓΗΤΟΥ
ΑΛΠΑΚΑ ΒΕΛΝΕΡ
Ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἐν Ἰαπωνίᾳ "Συνδικάτου πορσελάνης,,
Κατόπιν εἰδικῆς συμβάσεως καὶ προαγορᾶς μεγάλων ποσῶν διαθέτομεν τὰ «Ἐμαγιὲ Κέας»
ὑπὸ τοὺς μᾶλλον ἐπωφελεῖς ὅρους καὶ εἰς
ΤΙΜΑΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΤΟΠΟΙΪΑΣ
"Ο ΒΟΣΠΟΡΟΣ,,
ΑΝΤΩΝ. ΤΖΑΛΛΑ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ, ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ 13
Πρατήριον ἐν Ν. Φιλαδελφείᾳ (Ποδονίφτη)
Ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ ἐκ Κων)πόλεως ποτοποιοῦ κ. ΑΝΤ. ΤΖΑΛΛΑ τὸ ἄνω ἐργοστάσιον ἐπλουτίσθη μὲ ὅλα τὰ εἴδη ποτοποιΐας εἰσαγόμενα κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὰ κέντρα παραγωγῆς.
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ:
ΡΕΤΣΙΝΑ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ
ΡΑΣΙΑ:
Σαντορίνης, Μοσχᾶτα Σάμου.
Βυσάντο Σαντορίνης δι' ἀσθενεῖς, Μαυροδάφνη Πατρῶν.
ΚΡΑΣΟΞΥΔΑ ΑΓΝΑ
Ἰδιαιτέρα εἰδικότης:
ΟΥΖΟ ΣΤΑΦΥΛΙΝΑ
τὸ ὀρεκτικώτερον τῶν οὔζων
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΖΑΛΛΑ
Μαστίχα Χίου.
Κονιὰκ ἐξ ἀποστάγματος σταφυλῆς.
Διάφορα λικὲρ ἀρίστης ποιότητος.
Προτιμᾶτε ὅλοι τὰ ποτὰ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΖΑΛΛΑ
Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανικὴ
Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι
ΣΗΜ. Πᾶσα παραγγελία ἀποστέλλεται κατ' οἶκον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
15—ΠΑΤΗΣΙΩΝ—15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Π. ΣΙΕΠΗ & Θ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ
612 N. Spaulding Ave Cicago-il
ΕΡΓΑΣΙΑΙ Κτηματομεσιτικαί, Συμβολαιογραφικαί, Μεταφράσεις.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΒΟΛΟΥ

ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Μία ἀκόμη βιομηχανία ἡ ὁποία ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Προῦσαν καὶ ἠμπορεῖ ἄριστα νὰ ἐγκλιματισθῇ εἰς τὸ Πήλιον.

Ὕστερα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων περιοχῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἡ Θεσσαλία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐποικισθεῖσα μὲ πρόσφυγας. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ὁ ἐποικισμὸς ἔγεινεν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε χωρὶς νὰ προσαρμοσθῇ τὸ ποιὸν τῶν ἐποίκων πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὴν παραγωγὴν τοῦ τόπου. Δι' ὃ καὶ βλέπομεν ἀκόμη ἑκατοντάδας ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας διαιτωμένας ἐν τῷ παλαιῷ τουρκικῷ στρατῶνι τοῦ Βόλου, χωρὶς κανεὶς νὰ προνοῇ περὶ καταλληλοτέρας ἐγκαταστάσεως αὐτῶν. Μᾶς περιήγαγεν ἀνὰ τὸν συνοικισμὸν τοῦτον ὁ πρόεδρος τοῦ σωματείου των κ. Λεοντιάδης καὶ ἐταλανίσαμεν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, τούς τε οἰκοῦντας καὶ τὸ κράτος, τοῦτο μὲν διὰ τὴν ἀκηδίαν του, ἐκείνους δὲ διὰ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐγκαρτέρησίν των!

Θριαμβεύει ὅμως μεταξὺ τῶν προσφύγων Βόλου ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Μικρασιᾶται καὶ Θρᾷκες καὶ Νικομηδεῖς καὶ Πόντιοι καὶ Ἕλληνες τῆς Βουλγαρίας ὡς καὶ Ἕλληνες τῆς Τουρκίας ἁμιλλῶνται ἐν ἐργασίᾳ πολυμερεῖ, προσπαθοῦντες νὰ καταλάβωσιν ἐν τῷ ὡραίῳ θεσσαλικῷ ἐπινείῳ τὴν ἁρμόζουσαν εἰς τὴν φιλοπονίαν των θέσιν. Τοὺς βλέπετε συναγωνιζομένους εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου καὶ εὐδοκιμοῦντας τόσον ὥστε νὰ κινοῦν τὸν θαυμασμὸν ἀλλὰ καὶ ζῆλον τινὰ ἀντιζηλίας τῶν ἐντοπίων, προωρισμένης βέβαια νὰ ἐκλείψῃ σὺν τῷ χρόνῳ. Τοὺς βλέπετε ἀκόμη νὰ κατέχουν ἐπιζήλους θέσεις καὶ μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων, ἰδίᾳ τῶν ἰατρῶν. Τοὺς βλέπετε τέλος προσπαθοῦντας νὰ καταλάβωσι θέσιν καὶ ἐν τῇ νεαρᾷ τοῦ τόπου βιομηχανίᾳ.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἄξιον ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως εἶναι τὸ ἔργον τῶν ἐξ Ὀρτάκιοϊ τῆς Νικομηδείας Ἀδελφῶν Ἐτμεκτσόγλου. Ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ των πατρίδι ἦσαν μεταξοβιομήχανοι. Εἶχον τὰ περισσότερα καὶ τὰ μεγαλείτερα μεταξουργεῖα, ὡς καὶ βαμβακοτροφεῖα. Ἐπελθούσης τῆς καταστροφῆς ὅλα ἐκεῖνα ἐκάησαν ὑπὸ τῶν κεμαλικῶν ὀρδῶν, ὑπὸ τὸ φάσγανον τῶν ὁποίων ἔπεσε καὶ εἷς τῶν ἀδελφῶν. Ἀλλ' οἱ ἄλλοι δὲν ἀπεκαρτέρησαν. Ἐλθόντες εἰς Ἑλλάδα περιῆλθον τὰ κέντρα της καὶ διεῖδον ὅτι ὁ Βόλος συγκεντροῖ ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς μεταξουργείου. Καὶ τὸ ἵδρυσαν. Κατ' ἀρχὰς μικρὸν καὶ πρὸς δοκιμήν, σήμερον δὲ ὑψηρεφές, εὐάερον, εὐήλιον, ἠλεκτροφώτιστον καὶ ἀπασχολοῦν συνεχῶς ἄνω τῶν 90 ἐργατριῶν, τὸ πλεῖστον προσφύγων καὶ μάλιστα ἐκ τῆς σηροτρόφου Νικομηδείας. Ἡ παραγομένη ὑπ' αὐτοῦ μέταξα, περιζήτητος ὅσον ἦτο καὶ ἡ τῆς περιφερείας Προύσης, ἐξάγεται εἰς Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν.

Μετὰ τὴν ταπητουργίαν, ἰδοὺ καὶ μία ἀκόμη χρυσοφόρος βιομηχανία, ἥτις, ἐκβληθεῖσα ἐκ Τουρκίας, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐγκλιματισθῇ πλήρως ἐν Ἑλλάδι ἐὰν αἱ ἀτομικαὶ πρωτοβουλίαι ὡς αἱ τῶν ἀδελφῶν Ἐτμεκτσόγλου, αἱ παντὸς ἐπαίνου ἄξιαι, ἠξιοῦντο καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ κράτους.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Ἐτμεκτσόγλου ἡ περιφέρεια Βόλου εὐμοιρεῖ ὅλων τῶν κλιματολογικῶν ἐκείνων ὅρων οἱ ὁποῖοι εὐνοοῦν τὴν καλλιέργειαν τῶν συκομωρεῶν καὶ τοῦ μεταξοσκώληκος. Ἐξ ἄλλου μεταξὺ τῶν προσφύγων δὲν λείπουν αἱ γνωρίζουσαι τὴν καλλιέργειαν ταύτην οἰκογένειαι. Θὰ ἦτο ἑπομένως εὐχῆς ἔργον ἐὰν τὰ δύο ταῦτα δεδομένα εἵλκυον τὴν προσοχὴν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἵνα δημιουργήσῃ καὶ παρὰ τὸ Πήλιον ὅ,τι ἐδημιουργήθη ἐν τῷ Ἀργολικῷ πεδίῳ μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς Νέας Κίου.

Ἀδίκως ἡ ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων προκαλεῖ ταλαιπωρίας εἰς αὐτοὺς καὶ στενοχωρίας εἰς τοὺς ἐντοπίους. Μεθοδικὴ χρησιμοποίησις τῶν γνώσεων καὶ τῶν ἐπιτηδειοτήτων τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ἰδίᾳ τοῦ ἀγροτικοῦ, θὰ τῷ ἐξησφάλιζε παντοῦ τὸν εὔκολον βίον, θὰ ἐξησφάλιζε δὲ καὶ εἰς τὸ κράτος νέας πηγὰς πλουτισμοῦ.

Ἀρκεῖ, ἐπαναλαμβάνομεν, νὰ ὑπάρξῃ μέθοδος καὶ πρακτικότης.

ΑΠΟΘΗΚΗ
ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ
ΚΑΛΤΣΩΝ
ΜΑΝΔΗΛΙΩΝ
ΦΛΑΝΕΛΩΝ
Κ. ΖΑΝΝΗ
ΡΟΜΒΗΣ 22

Κ. Ν. ΜΕΛΑΣ
— ΙΑΤΡΟΣ —
Συμφιλιδικὰ — Οὐρολογικὰ Δερματικὰ — Γυναικολογικὰ (Ἰδιαίτεραι αἴθουσαι διὰ Κυρίας). Δέχεται: ὁδὸς Μενάνδρου ἀριθμὸς 36 (πλησίον τῆς Ὁμονοίας) Ἀθῆναι. Ἀπὸ τὰς 8 π.μ. 2—μ.μ. καὶ 4—10 τὸ βράδυ. Τηλέφ. «11—17. Νέον». Ὁδὸς Μενάνδρου 36.

Ο ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
κ. ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ
μετέφερε τὴν κλινικὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ὁδὸν Σολωμοῦ, 26.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ

Μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἑλληνοσερβικοῦ συμφώνου φιλίας σημειοῦται ὁ τρίτος σταθμὸς ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς μεταπολεμικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος ὅπως τὴν καθώρισαν αἱ μεταδικτατορικαὶ κυβερνήσεις ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας καὶ ὅπως τὴν υἱοθέτησε καὶ τὴν ἐνίσχυσεν ὁ κ. Βενιζέλος.

Μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ συμφώνου φιλίας μὲ τὴν Ρουμανίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἄλλως τε οὐδὲν μᾶς ἐχώριζε, μετὰ τὴν διαρρύθμισιν τῶν μετὰ τῆς Ἰταλίας σχέσεών μας τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου, ἐπῆλθε καὶ ἡ διαρρύθμισις τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Ὀφείλει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ διαρρύθμισις αὕτη ὑπῆρξε ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν καλλιτέρα. Ἂν ληφθῇ ὡς βάσις ἡ παγκαλικὴ συμφωνία βεβαίως αἱ ὑποχωρήσεις τῆς Σερβίας ὑπῆρξαν μεγαλείτεραι τῆς Ἑλλάδος. Καὶ θὰ ἠδύνατο ἴσως ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα λύσις ἀποτελεῖ νίκην τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς. Ἀλλ' ἀσφαλῶς ἡ τοιαύτη γνώμη εἶνε ἐσφαλμένη. Αἱ ὑποχωρήσεις ὑπῆρξαν ἀμοιβαῖαι. Κατὰ βάσιν δὲ ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία οὐδὲν ἔλαβε, ἐνῷ ἡ Σερβία ἂν ὑπεχώρησε, ὑπεχώρησε ἐπὶ ἀξιώσεων ἰδικῶν της εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, οὐχὶ δὲ ἐπὶ ἀξιώσεων τῆς Ἑλλάδος εἰς βάρος τῆς Σερβίας.

Διὰ τοῦτο οὐδόλως εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ σαλπίσωμεν νικητήρια, ὅπως δὲν νομίζομεν δικαιολογημένην καὶ τὴν μεμψιμοιρίαν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐποδύρονται διὰ τὰς ὑποχωρήσεις, τοιαύτας ἢ τοιαύτας, τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ ἡ Ἑλλάς. Διότι ἀκριβῶς ἡ ἀμοιβαιότης τῶν ὑποχωρήσεων εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία μφανίζει μᾶλλον περίοπτον τὸ πνεῦμα τῆς ἰσότητος τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησε κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τὸ ὁποῖον ἐπισφραγίζεται διὰ τοῦ συμφώνου φιλίας.

Ἤδη μετὰ τὸν σταθμὸν τοῦτον, σημαντικώτατον ἐν τῷ γενικωτέρῳ πλαισίῳ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς, ἀπομένει ἡ διευθέτησις τῶν ἐκκρεμοτήτων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας ἀφ' ἑνὸς καὶ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας ἀφ' ἑτέρου. Εἶνε ὑχάριστον ὅτι διὰ τὴν διευθέτησιν ταύτην ἤρχισαν ἤδη τὰ προκαταρκτικά. Αἱ ἐκ Βελιγραδίου τοὐλάχιστον εἰδήσεις παρουσιάζουν πολλὴν αἰσιοδοξίαν, ἐν σχέσει πρὸς τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ Περότ, μολονότι δὲ ἐκ Σοφίας δὲν ἐξέλιπον τὰ παράπονα καὶ αἱ μεμψιμοιρίαι, πάντως ἡ σημειωθεῖσα πρόοδος δὲν εἶνε εὐκαταφρόνητος. Τὸ νέον Σερβικὸν καθεστὼς παρὰ τοὺς ἀρχικοὺς φόβους ὅτι θὰ ἐπεζήτει διὰ τῆς ἀδιαλλαξίας νὰ κατοχυρώσῃ ἑαυτό, ἀπέδειξε τοὐναντίον διὰ τῆς στάσεως, ἣν ἐτήρησεν εἰς τὰς Ἑλληνοσερβικὰς διαπραγματεύσεις, ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ μιμηθῇ τὰς ἄλλας δικτατορίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ στάσις του εἰς τὰς Σερβοβουλγαρικὰς διαπραγματεύσεις τοῦ Περὸτ δὲν ὑπῆρξεν ἀδιάλλακτος. Καὶ ὡς πρώτην ἔνδειξιν τοῦ πράγματος ἔχομεν τὸ ἄνοιγμα τῶν συνόρων, τὰ ὁποῖα ἡ προηγουμένη Κυβέρνησις ἔκλεισε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1927 εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν Ἰστὶπ δολοφονίαν τοῦ στρατηγοῦ Κοβάσεβιτς.

Δὲν ἠρκέσθη ὅμως εἰς τοῦτο μόνον ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις. Προέτεινε συγχρόνως ὅπως συσταθῇ μόνιμος μικτὴ Ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας προορισμὸς θὰ εἶνε ἡ ἀποσόβησις πάσης ἐν τῷ μέλλοντι προστριβῆς ἐπὶ τῶν συνόρων καὶ ἡ ἐπιτόπιος ἐξέτασις ἐνδεχομένων ἐπεισοδίων. Εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης φαίνεται ὅτι ἀπεδόθη πολλὴ σημασία ἑκατέρωθεν, ὥστε νὰ θεωρῆται ὡς ἓν τῶν οὐσιωδεστέρων ἀποτελεσμάτων τῶν συνομιλιῶν τοῦ Περότ.

Ἤδη αἱ συνομιλίαι αὗται προὐχώρησαν πρὸς τὴν συζήτησιν τῆς συνομολογήσεως ἐμπορικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν διὰ τὴν ὁποίαν ἐπεδείχθη πολλὴ ἑκατέρωθεν προθυμία. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν δὲν εἶνε τόσον σοβαρά, ὥστε νὰ προσδώσῃ ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν σύμβασιν. Ὁλόκληρος ἡ κίνησις τοῦ ἐμπορίου εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας δὲν ὑπερέβη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ 53 ἑκατομμύρια λέβα. Καὶ τοῦτο εἶνε λίαν εὐνόητον καὶ δικαιολογημένον, ἐφόσον ἀμφότεραι αἱ χῶραι εἶνε γεωργικαὶ πρὸ παντός.

Ἀλλ' ἡ σημασία τοῦ πράγματος θὰ ἦτο περισσότερον ἠθικὴ καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ἀπόψεως ἡ πρόθυμος συζήτησις τοῦ θέματος προσδίδει εἰς αὐτὸ ἰδιαιτέραν ἀξίαν. Οἱ φίλοι τῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς συνεργασίας τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν δὲν δύνανται παρὰ νὰ εὐχηθῶσι τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἄρσεως ὅλων τῶν Σερβοβουλγαρικῶν διαφορῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ τελευταῖον ἐπεισόδιον τῶν ἐπανορθώσεων ἀνέκοψε τὴν ἀρξαμένην κίνησιν πρὸς συνεννόησιν. Ὅπως συμβαίνει συνήθως, ἡ ἀνάμιξις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων εἰς τὰ οἰκογενειακὰ τῶν Βαλκανικῶν ἐπηρέασε δυσμενῶς τὴν κατάστασιν, αἱ δὲ διαπραγματεύσεις αἱ ἀρξάμεναι ἐν Σόφιᾳ μεταξὺ τῶν κ. κ. Δενδραμῆ καὶ Μπούρωφ καὶ ἡ προαγγελθεῖσα ἔναρξις διαπραγματεύσεων ἐν Ἀθήναις μεταξὺ τῶν κ. κ. Κιοσεϊβάνωφ καὶ Καραπάνου ὑπέστησαν τὸν ἀντίκτυπον τῆς ἀποτόμου καὶ τραχείας ἐν Γενεύῃ τοῦ κ. Τσάμπερλαϊν γλώσσης.

Παρὰ ταῦτα, διατηροῦμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι συντόμως θέλουν ἀρθῇ τὰ προσκόμματα τὰ ὁποῖα παρενέπεσαν καὶ ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν θ' ἀποκτήσουν καὶ πάλιν τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς εἰλικρινείας καὶ διαλλακτικότητος. Ἡ συσχέτισις μεταξὺ τῶν Βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὑποχρεώσεων, τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς συμφωνίας Καφαντάρη—Μολλὼφ δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ λάβῃ μίαν ὡρισμένην λύσιν τοιαύτην ἢ τοιαύτην. Καὶ θὰ δεήσῃ τότε νὰ προχωρήσουν τὰ δύο κράτη εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῶν ἄλλων ἐκκρεμῶν ζητημάτων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα οἱ «Τάϊμς» εἰς τὸ τελευταῖον ἄρθρον των καθώριζον ὡς ἑξῆς:

«Τὰ κυριώτερα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀπομένουν νὰ διακανονισθοῦν ἀφοροῦν μίαν διέξοδον τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν θάλασσαν διὰ μέσου τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους· συμφωνίαν περὶ τοῦ συνδέσμου τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων τῶν δύο χωρῶν ἐν Μακεδονίᾳ· καὶ ἡ ὕπαρξις εἰς τὴν Νέαν Ἑλλάδα μιᾶς παροικίας βουλγαρικῆς καταγωγῆς. Μέχρις ὅτου διακανονισθοῦν τὰ προβλήματα ταῦτα δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ πιθανότης περὶ ὑπογραφῆς συνθήκης συνδιαλλαγῆς καὶ φιλίας. Αἱ διαπραγματεύσεις κατ' ἀνάγκην θὰ εἶνε μακραί. Ἀλλὰ πρωτεύει κυρίως ὅπως αὗται διεξαχθοῦν χωρὶς τὸ πρόσκομμα τῆς ἑκατέρωθεν ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἤδη ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων».

Τὴν τοιαύτην ὅμως ἀπαισιοδοξίαν τῶν «Τάϊμς» ὡς πρὸς τὴν παράτασιν τῶν διαπραγματεύσεων ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ συμμερισθῶμεν. Τὸ κοινὸν συμφέρον Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας νὰ διευθετήσωσι τὰ ὡς ἄνω ζητήματα εἶνε τόσον ἐπιτακτικόν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται [illegible] κὴ καὶ ἐκνευριστικὴ συζήτη[illegible] λεπτομερειῶν. Ὁ δὲ κ. Βενιζέ[illegible] ζει νὰ μὴ δίδῃ σημασίαν εἰς τὰς [illegible]πτομερείας προκειμένου νὰ ἐπέλθ[illegible] εννόησις ὡς πρὸς τὰς γενικὰς γ[illegible] μάς. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅταν μετ' ὀλί[illegible] ἐπαναληφθοῦν αἱ διαπραγματεύσεις [illegible] χθῶσιν αὐταὶ ταχέως εἰς πέρας, ἀρκεῖ [illegible] ἐπικρατήσῃ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ ἡ καλὴ θέλησις, ἡ ὑφισταμένη ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τότε εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ σύμφωνον φιλίας μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν θὰ συμπληρώσῃ τὴν ἄλυσιν τῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν.

Εἶνε περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ ἐνταῦθα τὴν ἀπόλυτον πεποίθησίν μας ὅτι ἡ μόνη, ἡ ὁποία οὕτως ἢ ἄλλως θὰ παραμείνῃ ἔξω τῆς ἁλύσεως αὐτῆς, εἶνε ἡ Τουρκία τοῦ Κεμὰλ καὶ τοῦ Γιουνοὺς Ναδῆ. Εἶνε προφανὲς ὅτι καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἐπείσθη πλέον περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς συμφωνίας μετὰ κράτους κακοπίστου, ὅπως τὸ Κράτος τῆς Ἀγκύρας. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ αἱ περαιτέρω ἀπόπειραι τοῦ κ. Παπᾶ, ὅπως φέρωσι εἰς τὴν ὁδὸν τῆς λογικῆς τὸν Τεβφὴκ Ρουσδῆ καὶ τοὺς ὁμόφρονάς του ἀποτελοῦν ματαιοπονίαν. Διὰ τοὺς Τούρκους μία μόνη ὁδὸς ὑπάρχει, ὅπως συνέλθουν καὶ λογικευθοῦ[illegible]. Ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ κατὰ τὸ 1912, ὅταν αἱ διάφοροι «Τανὶν» καὶ «Τασβὶρ» ἐξώθουν τοὺς Νεοτούρκους εἰς τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν καὶ σήμερον οἱ διάδοχοί των. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἀκριβῶς χαιρετίζομεν τὴν ἐπελθοῦσαν ἐν Βελιγραδίῳ συμφωνίαν ὡς ἀπαρχὴν τῆς νέας αὐτῆς πολιτικῆς καὶ πιστεύομεν ὅτι τὸ σύμφωνον τὸ ὑπογραφὲν ἐν Βελιγραδίῳ θὰ ἔχῃ τὸν ἀντίκτυπόν του ἀργὰ ἢ γρήγορα καὶ ἐν Ἀγκύρᾳ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Η ΜΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Οἱ οὐδέτεροι τῆς Κοινωνίας τρέμοντες πρὸ τῶν Τούρκων.—Πολιτισμένοι καὶ ἀπολίτιστοι.—Ἀναβολαὶ ἐπὶ ἀναβολῶν. — Αἱ κατασχέσεις καὶ αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαί.— Χειρότερα ἀπὸ τὸ 1897.—Ἡ ἀγωνία τῶν ἑλλήνων Κων)πόλεως διὰ τὴν αὔριον.

ΠΕΡΑΝ, 28. — Ἐν τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ ἐξακολουθοῦμεν νὰ ὑφιστάμεθα «ἀνίλες». Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι τὸ Σῶμα τοῦτο ἐδημιουργήθη διὰ νὰ μᾶς προξενῇ ζημίας, διὰ νὰ μᾶς ἐπιβάλῃ ἐξευτελισμούς.

Τὰ οὐδέτερα μέλη της εἶναι ἀντάξια τῶν μεταπολεμικῶν Ἑλλήνων ἡττοπαθῶν διπλωματῶν. Τρέμουν πρὸ πάσης τουρκικῆς ἀπειλῆς πρὸ οἱουδήτινος τουρκικοῦ συνοφρυώματος. Καὶ οἱ Τοῦρκοι τοὺς ἔχουν ψυχολογήσει τόσον καλά, ὥστε τοὺς παίζουν στὰ δάκτυλα ὡς νὰ ἦσαν νευρόσπαστά των.

Τελευταίως μὲ τὰς νέας κατασχέσεις ἑλληνικῶν κτημάτων, ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία διεμαρτυρήθη εἰς τοὺς ξένους. Καὶ οἱ ξένοι ἦσαν ἕτοιμοι κάτι νὰ κάνουν. Ἀλλὰ οἱ Τοῦρκοι ἔτριξαν ἀμέσως δόντι:

—Κάτω τὰ χέρια, παρακαλοῦμεν, εἰδὲ καὶ μή....σᾶς διαλύομεν!

Καὶ οἱ ξένοι, πτοηθέντες, ἐξέδωκαν ἀπόφασιν καταδικαστικὴν ἐξ ἴσου Τουρκίας τε καὶ Ἑλλάδος.

Εἰς παράπονα τῶν ἡμετέρων ἕνας ἀπὸ τοὺς οὐδετέρους εἶπε:

—Τί θέτε νὰ κάνωμεν, ἀφοῦ μᾶς ἀπειλοῦν νὰ μᾶς πετάξουν τὰς ἀποφάσεις μας κατὰ πρόσωπον;

—Τότε νὰ σᾶς ἀπειλήσωμεν καὶ ἐμεῖς τὸ ἴδιο.

—Χμ! Κι' ἂν τὸ ἀπειλήσετε, εἴμεθα βέβαιοι πῶς δὲν θὰ τὸ κάμετε, ἐπειδὴ σεῖς εἶσθε....πολιτισμένοι.

Ἔτσι οἱ «ἀπολίτιστοι» ἐμπνέουν στοὺς ἐκπροσώπους τῆς Κοινωνίας περισσότερον σεβασμὸν ἀπὸ τοὺς πεπολιτισμένους!

Ἄλλο δεῖγμα:

Μὲ τὴν διακοπὴν τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Ἀγκύρας ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὴν περίφημον ἐκείνην γνωμοδοτικὴν ἔκθεσιν τῶν οὐδετέρων μελῶν τὴν προτείνουσαν λύσεις ἐπὶ ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ζητημάτων ἀνταλλαγῆς.

Κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ μᾶλλον κατὰ ρητὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως περὶ Ἀνταλλαγῆς ἡ Μ. Ἐπιτροπὴ ὄχι μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ καθῆκον ἔχει νὰ λύῃ διαιτητικῶς πᾶν ἀναφυόμενον ζήτημα. Μετανοήσασα δὲ διότι δὲν τὸ ἔκαμε ἀπὸ ἐξαετίας, ἐσκέφθη νὰ τὸ κάμῃ πρὸ ἑξαμήνου. Καὶ κατέστρωσαν οἱ οὐδέτεροι ἐν ἐκθέσει των τὰς λύσεις, τὰς ὁποίας νομίζουν δικαίας καὶ προσφόρους.

Ἀλλ' αἱ προτεινόμεναι λύσεις κατὰ σατανικὴν σύμπτωσιν ἀντίκεινται πρὸς τὰς τουρκικὰς ἀπόψεις καὶ πρόσκεινται μᾶλλον πρὸς τὰς ἑλληνικάς. Ἀντίδρασις λοιπὸν τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐσπευσμένη πρὸ μηνῶν ἀνάκλησις τοῦ μακαρίτου σήμερον στρατηγοῦ Δελάρα ἀπὸ τὸ ἐν Γερμανίᾳ σανατόριόν του, ὑποβολὴ δευτέρας μονομεροῦς ὑπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως... φιλοτουρκικῆς, ἀνακάτωμα καὶ μπέρδευμα τῆς ὑποθέσεως καὶ ματαίωσις ἑπομένως τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐκθέσεως τῶν ξένων.

Ἀποθανόντος ὅμως ἤδη τοῦ στρατηγοῦ, οἱ δύο ἄλλοι οὐδέτεροι ἐπεχείρησαν νὰ τὴν ἐπαναφέρουν εἰς τὸ μέσον. Πλὴν οἱ Τοῦρκοι ἀνεκάγχασαν, συμπεσόντος δὲ καὶ τοῦ ἐπ' ἀδείᾳ ταξειδίου τοῦ ἐκ τῶν οὐδετέρων κ. Χόλσδατ ἀνεβλήθη πάλιν πᾶσα συζήτησις ἐπὶ ἕνα μῆνα! Οἱ ἰδικοί μας ἀντιπρόσωποι δὲν ἠδυνήθησαν καὶ πάλιν νὰ κάμουν τίποτε ἄλλο εἰμὴ ν' ἀποσπάσουν τὴν δήλωσιν ὅτι ἐπανερχομένου τοῦ κ. Χόλσδατ θὰ συζητηθῇ τάχα ἡ ἔκθεσις, πρᾶγμα ποὺ οἱ Τοῦρκοι τὸ ἤκουσαν μὲ εἰρωνικὸν τὴν φορὰν ταύτην μειδίαμα, ὡς νὰ ἔλεγον ἀπὸ μέσα τους:

—Μωροί! Ἐμεῖς σ' ἕνα μῆνα εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ἐπινοήσωμεν τόσα τερτίπια ποὺ ν' ἀναβάλωμεν τὴν συζήτησιν μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος!

Εἴδομεν εἰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἀναγραφομένας ἐπιπολαίας εἰδήσεις, καθ' ἃς δῆθεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ ὑπεσχέθη τῷ κ. Παπᾷ νὰ παύσουν αἱ κατασχέσεις ἑλληνικῶν κτημάτων, ὅτι ἐματαιώθη τάχα ἡ κατάσχεσις τῶν ἐν Παντειχίῳ τοιούτων καὶ ἄλλα τοιαῦτα καθησυχαστικὰ πράγματα.

Περιττὸν νομίζω καὶ νὰ γράψω ὅτι πάντα ταῦτα στεροῦνται ὑποστάσεως.

Αἱ κατασχέσεις ἐξακολουθοῦν, αἱ ἐν Παντειχίῳ ἑπτὰ ἐπαύλεις ἐξεκενώθησαν, ἀξιώσει μάλιστα τῶν.. στρατιωτικῶν τάχα ἀρχῶν, ἡ καταγραφὴ τῶν κτημάτων Ἑλλήνων ὑπηκόων διενεργεῖται ὡς ὅλας τὰς συνοικίας μετὰ μεγάλης αὐστηρότητος καὶ ὅλος ὁ ἑλληνικὸς κόσμος διατελεῖ ἐδῶ ὑπὸ τὴν ἀγωνίαν τοῦ ἀγνώστου τῆς αὔριον!

Αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ —προξενικαὶ καὶ Μ. Ἐπιτροπῆς— δὲν ἔχουν καμμίαν ὑπόστασιν. Οὐδὲ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ τουρκικὸς Τύπος δὲν τὰς ἐνθυμεῖται, εἰμὴ διὰ νὰ τὰς ἐμπαίζῃ καὶ νὰ τὰς ὑβρίζῃ.

Τὴν ἐπαύριον τοῦ πολέμου τοῦ 1897 ὅτε ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀπωθηθῆ μέχρι Λαμίας, οἱ Τοῦρκοι τὴν ὑπελόγιζον περισσότερον παρ' ὅ,τι τὴν ὑπολογίζουν σήμερον, καίπερ εὑρισκομένην ἐπὶ τοῦ Ἕβρου!

Εἶναι πλέον ἡ πεπεισμένοι ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἔχει καμμίαν ὄρεξιν νὰ κινηθῇ πλέον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν καταπατουμένων ἐδῶ ἑλληνικῶν δικαίων.

Αἱ ἐκθέσεις τῆς ἐν Ἀθήναις τουρκικῆς πρεσβείας εἶναι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου σαφεῖς καὶ κατηγορηματικαί. Μετ' ἰδιαιτέρας δὲ προσοχῆς παρακολουθοῦνται καὶ ἀναγράφονται ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ Τύπου εἰδήσεις παροπλισμοῦ ἑλληνικῶν πολεμικῶν καὶ περιορισμοῦ τῶν στελεχῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ὅλα αὐτὰ ἑρμηνεύονται ἐδῶ ὡς ἀδυναμία τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς σταθερὰ ἀπόφασις αὐτῆς περὶ ἐγκαταλείψεως οἱασδήποτε διεκδικήσεως πέραν τῶν συνόρων της, ἀκόμη καὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ὑπηκόων της.

Καὶ αἱ κατασχέσεις τούτων συνεχίζονται. Ὄχι δὲ μόνον συνεχίζονται, ἀλλὰ καὶ ρυθμίζονται οὕτως ὥστε αἱ ἐκ ἐκ τῶν κατασχομένων εἰσπράξεις νὰ διανέμωνται εἰς τοὺς Τούρκους κτηματίας, τοὺς διεκδικοῦντας κτήματα ἐν Ἑλλάδι.

Τῶν κτηματιῶν τούτων, ὧν προΐσταται εἷς ἐκ Καβάλλας ἀνταλλάξιμος καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγεται καὶ ὁ ἐπιτελάρχης τοῦ στρατοῦ Φεϋζῆ πασᾶς, συνεκροτήθη κατ' αὐτὰς «κόγκρα», ὅ ἐστι κογκρέσσο, δηλαδὴ γενικὴ συνέλευσις. Καὶ ἠκούσθησαν κατ' αὐτὸ πύρινοι φιλιππικοὶ κατὰ τῆς «ἁρπακτικότητος» τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀθετήσεως τῶν συμπεφωνημένων!!

Τὰ πρακτικὰ τοῦ συνεδρίου τούτου θὰ ἠδύναντο ἀσφαλῶς νὰ τιτλοφορηθοῦν «φωνάζει ὁ κλέφτης διὰ νὰ φοβηθῇ ὁ νοικοκύρης».

Ὁπωσδήποτε θόρυβος ἔγεινεν ἀρκετός, οἱ ἐδῶ ξένοι, οἱ μὴ λεπτολογοῦντες βέβαια, ἐπείσθησαν ὅτι ἀδικούμενοι εἶναι οἱ Τοῦρκοι, οἱ εὐρωπαῖοι ἀνταποκριταὶ διεβίβασαν ἀνάλογα τηλεγραφήματα καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας δὲν θὰ διστάσῃ οὕτω ν' ἀπ[illegible]θῇ τὴν ὑπὸ τῆς «κόγκρας» διατυπωθε[illegible] χὴν περὶ κατασχέσεως παντὸς ὑπολ[illegible] ἑλληνικοῦ κτήματος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Διαμαντό[illegible]ναχωρεῖ εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ.... διαφωτίσῃ τὴν Κυβέρνησίν του, ὁ κ. Παπᾶς δηλοῖ ὅτι ἐπανελήφθησαν αἱ συνομιλίαι του μετὰ τοῦ κ. Τ. Ρουσδῆ καὶ εἶναι... εὐχαριστημένος ἐκ τῆς πορείας τῶν συζητήσεων, ἡ δὲ «Βακήτ» δημοσιεύουσα νέας δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκφέρει τὴν γνώμην ὅτι πράγματι οὗτος ἐπιδιώκει τὴν εἰρήνην.

Συνήθως τὰ ἡττώμενα κράτη ὑφίστανται τὰς συνεπείας τῆς Εττης τῶν κατὰ τὸ ἐπακολουθοῦν συνέδριον πρὸς σύναψιν τῆς εἰρήνης. Ἡ Ἑλλὰς τὰς ὑφίσταται τώρα. Καὶ ὅσο περνοῦν τὰ χρόνια, ἀντὶ νὰ ἀναπύπτῃ, τοὐναντίον ταπεινοῦται περισσότερον.

Α. ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΩΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΑΣ ΜΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΑΝ 28.—Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ «Δζουμχουριὲτ» κατόπιν τῶν φιλειρηνικῶν δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν Νεολαίαν ἐδημοσίευσε δριμὺ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἄρθρον, παριστῶσα τὸν κ. Βενιζέλον ὡς παρασκευάζοντα νέον κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον.

Ὁ ἐν Κων)πόλει γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Σακελλαρόπουλος ἐσκέφθη ν' ἀντικρούσῃ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου τῆς «Δζουμχουριὲτ» καὶ διὰ τῆς γαλλοφώνου «Σταμποὺλ» ἐδημοσίευσεν σχετικὸν ἀνακοινωθέν.

Ἡ «Βακήτ» ὅμως, σχολιάζουσα τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ κ. Σακελλαροπούλου, γράφει μὲ τὸν πλέον ἰταμὸν καὶ βάναυσον τρόπον τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, διὰ δηλώσεών του πρὸς τὴν γαλλικὴν «Σταμποὺλ» ἐδοκίμασε νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τὸ μόνον ἰδεῶδες τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπὸ τῆς ἐπανόδου του εἰς τὴν ἀρχὴν εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς εἰρήνης καὶ ὅτι τὰ σχετικὰ δημοσιεύματα τοῦ Τουρκικοῦ Τύπου εἶναι ἄνευ σημασίας καὶ ἀνωφελῆ.

»Δὲν ἐννοοῦμεν. Τί συμβαίνει;

»Ὁ κ. Σακελλαρόπουλος ἔχει ὡς καθῆκον τὴν διευκόλυνσιν τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ταξειδίων, ἢ εἶναι προπαγανδιστὴς πράκτωρ τῆς κυβερνήσεως Βενιζέλου;

Ἐν Τουρκίᾳ εἷς καὶ μόνον διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος ὑπάρχει μὲ διαπιστευτήρια τακτικὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος: Ὁ πρεσβευτής. Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς Ἕλλην νὰ κάμῃ πολιτικὴν εἰς τὴν χώραν μας, νὰ εἰρωνεύεται τρόπον τινὰ τὴν δυστυχίαν τῶν συμπατριωτῶν μας καὶ νὰ ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ τουρκικοῦ τύπου.

»Ὁ Σακελλαρόπουλος ἐφέντης καλὰ θὰ κάμῃ νὰ περιορισθῇ εἰς τὶς βίζες του (τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν διαβατηρίων), νὰ μὴ λησμονῇ δὲ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν χώραν αὐτὴν εἰς ξένους νὰ κάμουν πολιτικήν».

Η ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΦΙΛΙΑ

ΠΕΡΑΝ 28.—Ἡ «Ἰκδὰμ» ἀναδημοσιεύει σχόλια ἐκ τῆς γαλλοφώνου βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Βουλγαρία» ἡ ὁποία ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὑπογραφέντος τουρκοβουλγαρικοῦ συμφώνου φιλίας ἀνατρέχουσα εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι Τοῦρκοι καὶ Βούλγαροι ἐπολέμησαν τότε ἄδικα καὶ παράλογα καὶ πρὸς ὄφελος μόνον τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας.

Καὶ ἡ «Ἰκδὰμ» ἐπάγεται:

«Δίκαιον ἔχει ἡ βουλγαρικὴ συνάδελφος. Πράγματι διὰ τοῦ βαλκανικοῦ πολέμου οὐδὲν ἡ Βουλγαρία ὄφελος ἐξησφάλισε. Τοὐναντίον ὑπέστη ἀπωλείας... Βεβαίως ἐὰν δὲν ἐγένοντο οἱ βαλκανικοὶ πόλεμοι ὅλως ἀλλοία θὰ ἦτο ἡ θέσις σήμερον τῆς τε Τουρκίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, ὡς καὶ ὅλων τῶν ἄλλων λαῶν τῆς Βαλκανικῆς.

»Ἐν πάσῃ περιπτώσει εὐχάριστον εἶναι ὅτι τὰ ἀνωτέρω ὅλα ἀνάγονται πλέον εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ὅτι διὰ τῆς συμβάσεως τοῦ τελευταίου Συμφώνου ἐξασφαλίζεται μία περίοδος ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας ὡς ἐπίσης καὶ εἰρηνικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων Ἐπικρατειῶν.

»Δύο μόνον Κράτη δὲν ἠδυνήθησαν δυστυχῶς νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ριζικὴν μεταβολὴν ἥτις διὰ τῆς μεγάλης μεταπολιτεύσεως ἔχει ἐπέλθει εἰς τὴν Τουρκίαν. Τὰ Κράτη αὐτὰ εἶναι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλλάς.

»Ἰδού, βλέπετε π.χ. τὰς ἐφημερίδας τῆς Ἑλλάδος. Παντοῦ καὶ πάντοτε συναντᾶτε εἰς αὐτὰς ὕβρεις καὶ φράσεις θιγούσας τὴν Τουρκίαν.

»Οἱ πολιτικοὶ ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν αὐτῶν ἔχουν ὡς βάσιν καὶ γνώμονα τῶν σκέψεων καὶ ἐνεργειῶν των οὐχὶ τὸ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ αἴσθημα. Δὲν κατορθώνουν νὰ εὑρίσκωνται ἐντὸς πραγματικότητος».

Ο ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

ΠΕΡΑΝ 28.—Ἡ «Σὸν Σαάτ» ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος Χρύσανθος περιέρχεται τὰς βαλκανικὰς πρωτευούσας. Καὶ προσθέτει:

«Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι εἷς ἐκ τῶν ὑποστηρικτῶν καὶ τῶν ὀπαδῶν τῆς γνωστῆς πολιτικῆς ὁμάδος τῶν Ποντίων, ἔχει δὲ καταδικασθῆ εἰς θάνατον δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἀνεξαρτησίας. Ἡ ἀπόφασις δὲν ἐξετελέσθη διότι ὁ εἰρημένος Μητροπολίτης (Χρύσανθος Φιλιππίδης) εἶχε δραπετεύσει εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Βεβαίως τοιοῦτος ἕνας ἄνθρωπος εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ θελήσῃ νὰ προβῇ εἰς ραδιουργοὺς ἐνεργείας κατὰ τῆς Τουρκίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ Πατριαρχεῖον Φαναρίου πῶς δέχεται νὰ ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον κατάδικον, ἕνα πρόσωπον τοιούτων προθέσεων καὶ ἀρχῶν κατὰ τῆς χώρας μας;»

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΠΕΡΑΝ 21.—Κατὰ τὴν «Ἰκδὰμ» εἰς 120 ἀνέρχονται αἱ ἐν τῇ πόλει μας ἐργαζόμεναι Τράπεζαι καὶ ξέναι Ἑταιρεῖαι. Εἰς πολλὰς ἐξ αὐτῶν, ἐλάχιστοι εἶναι οἱ προσληφθέντες Τοῦρκοι ὑπάλληλοι, εἰς μερικὰς μάλιστα οὐδεὶς Τοῦρκος ὑπάλληλος ὑπάρχει. Ἡ Διεύθυνσις Ἐμπορίου Κων)πόλεως ἐζήτησεν ἀπὸ ὅλας τὰς ξένας Ἑταιρείας τῆς πόλεώς μας νὰ στείλουν εἰς αὐτὴν κατάλογον λεπτομερῆ τῶν παρὰ μιᾷ ἑκάστῃ αὐτῶν ἐργαζομένων Τούρκων ὑπαλλήλων μετὰ τῶν ἀποδοχῶν των, διὰ νὰ τοὺς ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπείαν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΕΑ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ
ΑΙ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ

ΠΕΡΑΝ, 28. — Παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη αἱ κατασχέσεις ἀκινήτων ἑλλήνων ὑπηκόων ἐξακολουθοῦν. Μαζὺ μὲ ἀκίνητα ἀπόντων κατάσχονται τοιαῦτα καὶ παρόντων. Τὸ σύνολον τῶν κατασχεθέντων μέχρι τοῦδε ἔφθασε τὰ 100.

Αἱ κατασχέσεις ἐπέτειναν τὴν μαστίζουσαν τὸν ἐδῶ ἑλληνισμὸν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν.

ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΙΩΝ

ΠΕΡΑΝ, 28. — Τὰ κατασχόμενα κτήματα ἐκκενοῦνται ἀμέσως ἢ παραμένουν μὲν ἐν αὐτοῖς οἱ ἔνοικοι ἀλλ' ἀφοῦ συνάψουν νέα μισθωτήρια συμβόλαια καὶ προκαταβάλωσι μισθώματα.

Τῶν πρότερον κατασχεθέντων ἀκινήτων ἑλλήνων ὑπηκόων ἤρχισε τὸ Σάββατον ἡ διαμονὴ εἰς τούρκους κτηματίας φροντίδι τοῦ Διοικητικ. Συμβουλίου τοῦ Σωματείου των. Τὰ οὕτω διανεμόμενα κτήματα θὰ τελῶσιν ὑπὸ τὴν διαχείρησιν τῶν εἰς οὓς διανέμονται.

Ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε διαχειρίσεως τῶν κτημάτων τούτων ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς τοῦ εἰρημένου Σωματείου εἶχον εἰσπραχθῆ 36 χιλ. λίραι Τουρκίας χάρτιναι. Τοῦ ποσοῦ τούτου ἡ διανομὴ εἰς τοὺς τούρκους δικαιούχους ἤρξατο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου.

Τὸ Σωματεῖον συγκροτῆσαν χθὲς τετάρτην γενικὴν συνέλευσιν διεπίστωσεν ὅτι τὰ κατασχεθέντα μέχρι τοῦδε ἑλληνικὰ κτήματα εἶναι ἀνεπαρκῆ καὶ ὅτι δέον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάσχεσις καὶ ἄλλων.

Μετὰ τῶν εἰρημένων μὴ ἀνταλλαξίμων τούρκων κτηματιῶν ἡνώθησαν καὶ οἱ ἐκ Δυτ. Θράκης «φυγάδες» ζητοῦντες καὶ αὐτοὶ ἀνάλογον μερίδα ἐκ τῆς λείας.

ΤΙ ΚΑΜΟΥΝ ΟΙ ΕΔΩ ΚΩΝ]ΠΟΛΙΤΑΙ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα οἱ ἐδῶ Κων)πολῖται κτηματίαι ὑπέβαλον εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα ζητοῦντες ὅπως τὰ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποδοτέων ἀστικῶν τουρκικῶν κτημάτων εἰσπραχθέντα καὶ εἰσπραττόμενα ἔτι ποσὰ διατεθῶσι δι' ἀνακούφισιν τῶν Κων)πολιτῶν κτηματιῶν, τῶν ἐστερημένων ἀπὸ τοῦ νομῆς τῶν ἐν Κων)πόλει κτημάτων 1922 της καὶ περιελθόντων ἕνεκα τούτου εἰς πολὺ δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν.

Τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα τῶν ἀπόντων (φυγάδων) Κωνσταντινουπολιτῶν ὑπέγραψε καὶ ἡ ὁμὰς τῶν ἀπόντων ἐκ Κων)πόλεως ἑλλήνων ὑπηκόων, ὧν τὰ κτήματα ἔχουν κατασχεθῆ ἐπίσης. Τὰ ἐν λόγῳ σωματεῖα ἐζήτησαν καὶ ἀκρόασιν παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ ἵνα καὶ διὰ ζώσης ἀναπτύξωσι τὰ αἰτήματά των.

(Σημ. «Κων)πόλεως».—Ὡς γνωρίζομεν ἡ διαχείρισις τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος ἀποδοτέων ἀστικῶν κτημάτων τῶν μὴ ἀνταλλαξίμων Τούρκων γίνεται ὑπὸ τ[illegible] κατὰ τόπους οἰκονομικῶν ἐφορειῶν. Π[illegible]ῶν λὰ ὅμως αὐτῶν καὶ δὴ τὰ καλλίτερα ἐλ[illegible]τέχονται, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ὑπὸ δη[illegible]μοσίων ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι πεντάραν δὲν καταβάλλουν ὡς μίσθωμα).

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΤΙ ΕΦΕΡΕΝ Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΝ ΕΧΟΜΕΝ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΩΜΕΝ ΤΙΠΟΤΕ

Ὁ προχθὲς ἀφιχθεὶς α' ἕλλην ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Μ. Ἐπιτροπῇ κ. Διαμαντόπουλος εἶναι κομιστὴς τῶν τουρκικῶν προτάσεων ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἐγκριθεισῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ.

Αὗται δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὰς γνωστὰς ἤδη. Συνίστανται εἰς συμψηφισμοὺς κτηματικοὺς μὲ χρεωστικὰ ὑπόλοιπα εἰς βάρος μας πληρωτέα εἰς τὴν Τουρκίαν τοῖς μετρητοῖς, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἀποφεύγεται ἐπιμελῶς ἡ ταὐτόχρονος λύσις τῶν ζητημάτων τῶν «ἐταμπλὶ» καὶ τῶν ἀπόντων ἐκ Κων)πόλεως ὁμογενῶν ὡς καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν.

Ἔχομεν τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ δεχθῇ τοιαύτας λύσεις μονομερεῖς καὶ συνεπῶς ἥκιστα συντελεστικὰς εἰς τὴν ἀποκατάστασιν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν σχέσεων ἀπερισπάστως φιλικῶν.

Προχθὲς ἄλλωστε ἐδημοσιεύθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἡμιεπίσημος ἀνακοίνωσις ἐκθέτουσα λεπτομερῶς τὰς ἐν Ἀγκύρᾳ διαπραγματεύσεις καὶ τὰς τουρκικὰς κουτοπονηρίας, καταλήγουσα δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα:

«Ἀλλὰ καὶ μὲ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἀδικαιολογήτους προσθήκας τοῦ τούρκου ἀντιπροσώπου ἡ ἀξία τῶν ἑλληνικῶν περιουσιῶν παραμένει πάντοτε ἀνωτέρα τῆς τῶν τουρκικῶν κατὰ 304.944 λίρας. Κατόπιν τούτων καθίσταται ἐντελῶς ἀστήρικτος ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν Τούρκων ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει νὰ πληρώσῃ οἱοδήποτε συμψηφιστικὸν ὑπόλοιπον εἰς τὴν Τουρκίαν».

ΠΩΣ ΘΑ ΛΥΘΟΥΝ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΕΡΑΝ, 28.—Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» ἐτηλεγράφησε τὴν τουρκικὴν ἄποψιν ὅτι μόνον διὰ συμψηφισμοῦ ἀλλὰ καὶ μὲ καταβολὴν εἰς τὴν Τουρκίαν ποσοῦ 300 χιλ. στερλινῶν τοὐλάχιστον δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ λύσις τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαφορῶν.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΗ

ΠΕΡΑΝ 29.—Ἐπειδὴ ξένοι ἀνταποκριταὶ διεβίβασαν τὴν πληροφορίαν περὶ μυστικῆς ἐπιστρατεύσεως τῆς Τουρκίας ἐν Θράκῃ πρὸς ἄσκησιν ἀπειλῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐδημοσιεύθη ἐπίσημος διάψευσις τούτου.

Ἐν τούτοις οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τοῦ Πέραν ἐπιμένουν ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῆς εἰδήσεως. Προστίθεται μάλιστα ἡ πληροφορία ὅτι ἐστάλησαν εἰς Καλλίπολιν καὶ Καράβιγαν συνεργεῖα τοῦ Ναυστάθμου ἵνα ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ἀποκλείσουν μὲ νάρκας τὰ Στενά.

Ο κ. ΒΙΚΟΥΝΙΑ

ΠΕΡΑΝ, 29.—Ἀναχωρεῖ αὔριον εἰς Ἀθήνας ὁ πρόεδρος τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς κ. Βικούνια ἵνα ἐπιδιώξῃ τὴν καταβολὴν τῶν ἀπαιτουμένων ποσῶν διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ἕδρας τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς εἰς Ἀθήνας καὶ Κομοτινήν.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΠΕΡΑΝ, 28.—Τὸ παρὰ τὸ Μασλὰκ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πέραν—Θεραπείων εὑρισκόμενον ἀγγλικὸν κλῶμπ ἐκλείσθη ὁριστικῶς ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, ἐπειδὴ τάχα παρημποδίζοντο οἱ ἑλιγμοὶ τῶν μαθητῶν τῆς πλησίον εὑρισκομένης ἱππευτικῆς Σχολῆς τοῦ Στρατοῦ.

Ο ΤΕΒΦΗΚ ΡΟΥΣΔΗ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΠΕΡΑΝ 28.—Ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς Εὐρώπην ἵνα μετάσχῃ τῆς τὸν Ἀπρίλιον συνερχομένης ἐν Γενεύῃ συνδιασκέψεως πρὸς περιορισμὸν τῶν ἐξοπλισμῶν.

ΔΙΑ ΤΑ ΤΟΥΡΚΟΣΥΡΙΑΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΠΕΡΑΝ 28.—Ὁ γάλλος πρεσβευτὴς κ. ντὲ Σαμπρὲν μεταβὰς εἰς Ἄγκυραν ἐπανέλαβε τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὰ τουρκοσυριακὰ σύνορα.